

ZPRAVODAJ

• VYDÁVÁ MĚSTYS NEDVĚDICE • ČÍSLO 4 • ROČNÍK 9 • PROSINEC 2015

Foto: Antonín Špaček

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

i když tomu počasí v době uzávěrky letošního posledního čísla našeho Zpravodaje příliš nenasvědčuje (konec listopadu), konec roku 2015 se velmi rychle přiblížil. Pokračující teplé a hlavně suché počasí sice není pro naši přírodu dobré, na druhé straně však umožňuje provádět a dokončovat některé práce, které by za deštivého nebo mrazivého počasí nebylo možné provádět.

Mám na mysli především poslední sečení travnatých ploch, úklid spadaného listí, zazimování části mechanizace, úklid laviček a další podzimní úklidové práce. Od uzávěrky minulého čísla Zpravodaje se nám podařilo konečně vybudovat alespoň část veřejného osvětlení (VO) v prostoru za dvacetibytovkou směrem k Valše. Situace tam je dlouhodobě komplikovaná mj. proto, že tam je v zemi hustá spleť nejrůznějších sítí. Proto jsme nakonec rezignovali na snahu uložit elektrický kabel do země a byl natažen mezi jednotlivými sloupy vzduchem. Druhou komplikací zde je vedení vysokého napětí (VN), které se nesmí křížit v jeho ochranném pásmu s žádným jiným vedením. Proto nově umístěné VO

bylo ukončeno před vedením VN tak, aby jej nekřížilo a mimo jiné také proto jsme se snažili několik let najít řešení, které by umožnilo položit vodič do země. Bohužel se to nepodařilo. Přesto věřím, že občané bydlící v Benátkách nově instalované osvětlení ocení.

S VO souvisí také další informace. V první polovině listopadu se nám konečně podařilo pokročit s realizací projektu výměny stávajících svítidel VO za svítidla s technologií LED. Montáž prvních LEDkových svítidel byla zahájena 9. 11. 2015 a bude pokračovat podle kapacitních možností dodavatele a samozřejmě také v závislosti na povětrnostních podmínkách. Konečným stavem bude 146 nových LEDkových svítidel, což spolu s již instalovanými 30 svítidly z minulých dvou let představuje celkem 176 z celkového počtu 233 svítidel, která v Nedvědici a na Pernštejně máme. Zbývajících 57 svítidel se bohužel nevešlo do matematiky dotovaného projektu a bude postupně obměněno z rozpočtových prostředků městyse v co nejkratší době. Konečným efektem výměny svítidel bude jednak kvalitnější nasvícení našich ulic, ale také značná úspora spotřebované elektřiny. To ve spojení se skutečností, že se nám na roky 2016 a 2017 podařilo nasmlouvat o 1/4 nižší ceny za silovou elektřinu oproti současnému stavu,

přinese značné finanční úspory rozpočtových prostředků městyse. K tomu musíme ještě připočítat další uspořené finanční prostředky díky dodavatelem garantované bezporuchovosti a bezúdržbovosti nových svítidel. Předpokládám, že po dokončení projektu bude možné část uspořené finanční prostředků investovat zpět do VO formou zvýšení počtu svítidel tam, kde není nasvícení veřejného prostoru dostatečné. V této souvislosti uvítám podněty od občanů a upozornění na místa, kde by bylo vhodné „si přisvítit“.

V průběhu podzimních měsíců probíhaly také práce na prodloužení opravy chodníku od školního hřiště podél budov základní školy. Práce bohužel zkomplikovaly skutečnosti zjištěné až v průběhu stavby. Pod chodníkem bylo nutno vylámat v celé jeho šířce i délce silný betonový kryt a také byl zjištěn dramaticky špatný stav splaškové kanalizace vedoucí kolem chodníku včetně některých přípojek. Současně s těmito pracemi firma provedla v měsíci říjnu také výkop a usazení nové kanalizační vpusti při silnici v Klečanech před domem čp. 193.

Pravděpodobně většina z Vás zaznamenala v měsících září a říjnu probíhající stavební práce v budově radnice. Jak jsem již informoval v minulém čísle Zpravodaje, cílem oprav bylo zrekonstruovat nedůstojné a nevyhovující sociální zázemí. Stejně jako u výše popsané opravy chodníku i zde se po odkrytí omítek a podlah objevily skutečnosti, které si vyžádaly rozšíření rozsahu prací oproti původnímu plánu. Dnes, tedy na konci listopadu, jsou práce hotové. Myslím, že nejen zaměstnanci radnice, ale i četné návštěvy a hosté si důstojné sociální zázemí odpovídající standardům dnešní doby zaslouží.

Značné úsilí jsme v průběhu podzimních měsíců věnovali přípravě rozpočtu na rok 2016. Jako vždy i letos byla jednání složitá. Potřeb je mnoho, financí už méně a názory jednotlivých zastupitelů na to, co je prioritní, se také často velmi rozcházejí. Přes výše uvedené myslím, že se stejně jako v letech minulých podařilo připravit rozpočet vyvážený, pamatující jak na běžné provozní potřeby, tak i na investice do majetku městyse, a především opět rozpočet vyrovnaný. K rozpočtu ještě dvě poznámky. Tak především je třeba, abychom se všichni připravili na skutečnost, že skončilo období štědrých dotací a že mnohamilionové dotace na velké projekty jsou pro český a moravský venkov minimálně do roku 2020 minulostí. Ptáte se, jak je to možné? Odpověď je velmi jednoduchá. Naši politici a vládní úředníci totiž vyjednali pro dotační období 2014 - 2020 zcela odlišnou strukturu dotačních programů oproti období 2007 - 2013. Vyjednali ji pod silným tlakem představitelů a politiků z velkých měst a tato nová struktura operačních programů zabezpečí pro vybrané metropole a jejich bezprostřední spádová území čerpat převážnou část alokovaných dotací z EU na úkor venkovského prostředí. Druhá poznámka se týká tzv. rozpočtového určení daní (RUD), tedy instrumentu, kterým jsou

Oprava chodníku u ZŠ
Foto: Ilona Trčková

ze státního rozpočtu naplňovány rozpočty krajů, měst a obcí. Již jednou jsem na stránkách našeho Zpravodaje informoval o skutečnosti, že jedinou reálnou silou, která se dlouhodobě snaží vylepšit příjmy malých obcí prostřednictvím RUD, je hnutí Starostové a nezávislí (STAN). Především díky jeho tehdejšímu předsedovi a původně starostovi malé obce na moravsko-slovenském pomezí Petru Gazdíkovi se od roku 2013 podařilo prosadit významnou úpravu algoritmu RUD, který přinesl do rozpočtů obcí a měst významné navýšení jejich příjmů. V případě Nedvědice toto navýšení činilo přibližně 2,3 mil. Kč. V letošním roce probíhala dlouhá jednání o další úpravě RUD s cílem přesunout finanční prostředky ze zrušeného druhého pilíře důchodové reformy do RUD a jeho prostřednictvím do všech územních rozpočtů. Vládní koalice však novelu zákona nepodpořila v té jeho části, která se týkala rozpočtů měst a obcí, a „pustila“ k dalšímu projednávání pouze část, která se týkala rozpočtů krajů. Komunální rozpočty tak přijdou o několik miliard korun, Nedvědice pak přibližně o 0,5 mil. Kč.

Krátkou a bohužel již tradiční zmínku zaslouží také situace s odpady. Již několikrát jsem se v minulých číslech snažil vysvětlit a také apelovat na všechny, kteří jsou původci odpadů, aby se zaměřili na jejich důsledné třídění. Bohužel určitá část našich spoluobčanů a bezpochyby také část chatářů a někteří provozovatelé restauračních zařízení potřebu třídění odpadů zcela ignorují, čímž mj. „úspěšně“ vytvářejí podmínky pro nutné zdražení poplatků „za popelnice“ pro rok 2017. Bohužel na chování menšiny tak opět doplácí slušná většina občanů, která se snaží respektovat nastavená pravidla. Poslední poměrně masivní zkušenost je z konce října, mj. necelý týden po městysem organizovaném a financovaném sběru nebezpečného a velkoobjemového odpadu. I přesto, že tento sběr byl umožněn úplně všem našim občanům i chatářům, městys nabízel dokonce i odvoz z domácností ke kontejneru ve dvoře radnice, tak hned po víkendu se na dvou místech objevilo v kontejnerech i mimo ně velké množství neroztříděného odpadu,

Oprava chodníku u ZŠ
Foto: Ilona Trčková

stavební suti, kusů nábytku a také pytle s odpady z jedné z nedvědeckých restaurací. A o týden později se situace opakovala. Jak jinak než bezohledným ignorantským nazvat v kontejneru nacpaný plastový nábytek, kusy železa, cihly, dokonce elektrospotřebiče, spoustu skla, hromadu skelné vaty atd. Podobné chování některých z nás již nemám sílu komentovat a bohužel postupně ztrácím víru v to, že je možné v tomto směru něco změnit.

Právě skončená letní turistická sezona opět přinesla bezpočet situací, kdy obsluha infocentra, obsluha nového parkoviště pod Pernštejnem, zaměstnanci radnice a možná i mnozí další byli konfrontováni se situací, kdy jsme většinou neúspěšně vysvětlovali našim návštěvníkům důvody, proč v Nedvědicích nemáme bankomat. Především zahraniční turisté jen nechápavě kroutí hlavou, protože je žádné vysvětlování nezajímá. Zajisté i mezi Vámi místními je mnoho těch, kteří byste existenci bankomatu v našem městečku uvítali. Ani mně tento absurdní stav není lhostejný. Ti z Vás, se kterými o situaci poměrně často diskutuji ve snaze hledat způsob jak pro Nedvědicí bankomat získat, situaci a důvody znají. Pro

Výstavba nového mostu přes Chlébský potok
Foto: Antonín Špaček ml.

Vás ostatní jen krátké vysvětlení. Banky rozhodují o umístění či neumístění bankomatu v konkrétním místě především na základě velikosti města či obce, přesněji řečeno podle počtu trvale hlášených obyvatel. Za osm let jsem absolvoval desítky jednání s představiteli většiny českých bank. Snažil jsem se bankéře přesvědčit o tom, že Nedvědice má sice jen 1320 trvale hlášených obyvatel, ale díky hradu Pernštejnu, díky desítkám rekreačních chat a chalup, díky poměrně velkému spádovému území a také díky poloze na několika turistických a cyklotrasách „projde“ Nedvědicí podle oficiálních statistik v průběhu roku až 250 tisíc návštěvníků. Bohužel ani tyto argumenty u žádné z bank nezabraly a mnohdy dlouhé prsty našich politiků byly až dosud rovněž bezmocné. Takové vysvětlení pro ty z vás, kteří se na možnost umístění bankomatu v Nedvědicích ptáte, a současně moje prosba o pomoc k těm z vás, kteří byste měli nějaký nápad jak si k bankomatu pomoci.

S turistikou souvisí ještě jedna novinka na trase naučných stezek. Vedle dokončení instalace všech infotabulí a značení na trase mezi Pernštejnem, Sejrkem, Doubravíkem, Černvírem a Nedvědicí mnozí z nás zaznamenali během podzimních měsíců neobvyklý stavební ruch na trase mezi Pernštejnským krytým mostem a Mansberkem v místě bývalé vyhlídky na hrad. Díky dlouhodobé snaze revírníka Lesů ČR pana Jana Baláše se v rozpočtu Lesů ČR podařilo najít finance potřebné na obnovu uvedené historické vyhlídky. Konečná podoba předčila naše očekávání a myslím, že stavba je příjemným zpestřením naučné stezky. Rád bych panu Balášovi velmi poděkoval za jeho aktivitu a pomoc, výsledek je perfektní. Vám všem pak doporučuji, abyste se na vyhlídku zašli podívat.

Závěrem mně dovoluji, abych Vám všem v Nedvědicích a na Pernštejně poděkoval za přízeň a spolupráci v průběhu celého roku 2015. Přeji Vám pohodové prožití vánočních svátků, veselého Silvestra a úspěšný rok 2016.

Ing. Pavel Vejrosta

INFORMACE Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTYSE NEDVĚDICE

V období od uzávěrky minulého čísla Zpravodaje se Rada městyse Nedvědice (RMN) sešla 5x (č. 24 - 28) a mimo jiné jednala o následujících záležitostech:

- schválila pronájem sokolovny SK Pernštejn Nedvědice dne 26. 2. 2016 na uspořádání fotbalového plesu. Současně schválila prominutí poplatku za pronájem
- schválila pronájem sokolovny ČASPV Nedvědice na cvičení žen v období od 1. 10. 2015 do 28. 4. 2016 za podmínek dle platného ceníku
- schválila zakoupení sportovního náradí pro cvičení žen v celkové hodnotě do 9 tis. Kč
- schválila převod částky 174.966,- Kč z investičního do rezervního fondu ZŠ a MŠ Nedvědice a následně použití této částky na dofinancování rekonstrukce topného systému v budově C
- vzala na vědomí výpověď pí. Ševčíkové ze zpevněné plochy na Vejpušku, kde jsou umístěny kontejnery na odpady
- schválila zakoupení věcných darů pro přednášející na cestovních besedách pro veřejnost v hodnotě 500,- Kč na jednoho přednášejícího
- schválila rozpočtová opatření č. 10 a 11/2015
- průběžně pracovala na přípravě rozpočtu na rok 2016
- schválila pronájem sokolovny SDH Pernštejn na uspořádání tanečního kurzu pro dospělé v termínech dle rozpisu a za podmínek dle platného ceníku
- schválila čerpání rezervního fondu ZŠ a MŠ Nedvědice ve výši

- 1.950,- Kč a převod této částky do investičního fondu na dofinancování rekonstrukce WC chlapci v budově B
- schválila ceník MN
- schválila platové zařazení ředitelky ZŠ a MŠ Nedvědice od 1. 11. 2015
- schválila darovací smlouvu se společností ČEZ
- schválila uveřejnění záměru na prodej pozemku p. č. 62/3 (PK-12) v k. ú. Pernštejn
- schválila pronájem sokolovny ZpěvAhra o.s. ve dnech 21.-24. 1. 2016 na uspořádání charitativního plesu. Současně schválila prominutí poplatku za pronájem
- schválila uzavření smlouvy na dodávku elektřiny a plynu se společností E.ON na období 1. 1. 2016 – 31. 12. 2017
- schválila dodatek č. 5 ke smlouvě se společností AVE o poskytování komplexních služeb v odpadovém hospodářství na rok 2016
- schválila výroční zprávu ZŠ a MŠ Nedvědice za školní rok 2014/2015
- schválila smlouvu o bezúplatném zřízení služebnosti s obcí Černvín na pozemku p. č. 62/44 v k. ú. Nedvědice
- schválila pronájem zasedací místnosti radnice pí. Řádkové ve dnech 27.-29. 11. 2015 na uspořádání vánoční výstavy za podmínek dle platného ceníku MN
- schválila vyřazení nefunkčního počítače inv. č. 56/028 z účetní evidence

Ing. Pavel Vejrosta

INFORMACE Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Od uzávěrky minulého čísla Zpravodaje se uskutečnila dvě jednání Zastupitelstva městyse (ZMN).

ZMN č. 6 dne 7. 9. 2015:

- schválilo rozpočtová opatření č. 7 a 8/2015
- schválilo prodej části pozemku p. č. 993/7 v k. ú. Nedvědice pí. Ireně Burianové (1/2), MUDr. Ireně Burianové (1/4) a p. Jaroslavu Burianovi (1/4) za cenu 50,- Kč/m². Náklady na vypracování kupní smlouvy, geometrického plánu a vklad do KN uhradí kupující
- schválilo směnu pozemků se společností Salmofarm. Směnou Salmofarm získává pozemek p. č. 417/5 v k. ú. Nedvědice a MN získává část pozemku p. č. 396/1 (PK 416/1) v k. ú. Nedvědice, obojí o výměře 612 m². Náklady na vypracování geometrického plánu, směnné smlouvy a vklad do KN hradí společnost Salmofarm
- schválilo smlouvu o zřízení služebnosti mezi MN a Českou telekomunikační infrastrukturou na pozemcích p. č. 501 a 50/3 v k. ú. Pernštejn, spočívající v provozování, údržbě a opravách podzemního telekomunikačního vedení
- schválilo po předchozím uveřejnění záměru prodeje na úřední desce kupní smlouvu s MEZ a.s. Nedvědice na prodej vodního náhonu včetně příslušenství
- schválilo po předchozím uveřejnění záměru prodeje na úřední desce kupní smlouvu s MEZ a.s. Nedvědice na prodej splavu v korytě řeky Svratky včetně příslušenství
- schválilo koupi nemovitosti domu č. p. 32 v Nedvědici se vším příslušenstvím a pozemky vedenými na LV č. 485 pro k. ú. Nedvědice za cenu 3 mil. Kč. Náklady na vypracování kupní smlouvy, vklad do KN a daň z převodu nemovitostí hradí kupující
- schválilo kupní smlouvu s p. Milošem Kalvodou na koupi nemovitosti domu č. p. 32 v Nedvědici se vším příslušenstvím a pozemky zapsanými na LV č. 485 pro k. ú. Nedvědice
- schválilo rozpočtové opatření č. 9/2015
- schválilo poskytnutí finanční podpory z dotačního programu MN pro Freedom Art Nedvědice ve výši 30.000,- Kč
- schválilo zrušení směrnice Dotační program MN
- schválilo investici „Veřejné osvětlení MN – II. etapa“
- schválilo umístění sídla MO ČSTP v budově požární zbrojnice v Nedvědici na adrese Nedvědice č. p. 57
- schválilo zapojení ZŠ a MŠ Nedvědice, okres Brno-venkov, příspěvková organizace do Místního akčního plánu vzdělávání v ORP Tišnov
- vzalo na vědomí zprávu o kontrole plnění usnesení z minulých ZMN
- vzalo na vědomí zprávu za RMN od posledního jednání ZMN
- vzalo na vědomí zprávy z výborů a komisí
- neschválilo žádost Římskokatolické farnosti Nedvědice o finanční příspěvek ve výši 200 tis. Kč na opravu střechy kostela v Nedvědici z rozpočtu roku 2015

ZMN č. 7 dne 30. 11. 2015:

- vzalo na vědomí zprávu o kontrole plnění usnesení z minulého zastupitelstva
- vzalo na vědomí zprávu z rady
- schválilo rozpočtová opatření č. 10, 11 a 12/2015
- schválilo rozpočet ZŠ a MŠ Nedvědice na rok 2016
- schválilo v rámci rozpočtu MN na rok 2016 příspěvky právnickým a fyzickým osobám
- vzalo na vědomí informaci o výpočtu nákladů na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu pro rok 2016

- schválilo obecně závaznou vyhlášku č. 1/2015
- neschválilo dodatek č. 3 smlouvy o zajištění financování systému IDS JMK mezi MN a Jihomoravským krajem
- schválilo rozpočet MN na rok 2016 jako vyrovnaný
- schválilo rozpočtový výhled MN na roky 2017 - 2019
- schválilo směnnou smlouvu mezi MN a společností Salmofarm
- schválilo kupní smlouvu na prodej části pozemku mezi MN a rodinou Burianovou
- schválilo prodej pozemku p. č. 62/3 (PK -12) v k. ú. Pernštejn o výměře 30 m² Jarmile a Vítězslavu Dočkalovým za cenu 50,- Kč/m². Náklady na vypracování kupní smlouvy a vklad do KN uhradí kupující
- schválilo vnitroorganizační směrnici o schvalování účetní závěrky – dodatek č. 1
- schválilo poskytnutí finančního daru ve výši 40 tis. Kč SK Pernštejn Nedvědice z přerozdělení výnosů z loterií a sázkových her, určených na financování tělovýchovy a sportu mládeže
- schválilo stanovy SVK Žďársko
- schválilo investice „Rozšíření místní komunikace za MEZem“, „Parkoviště u hřbitova“, „Rozšíření hřbitova“ a „Dům č. p. 32“
- schválilo strategický plán rozvoje městyse Nedvědice do roku 2020
- schválilo pořízení průkazů energetické náročnosti budov

Ing. Pavel Vejrosta

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V sobotu 28. 11. 2015 probíhala v zasedací místnosti na radnici v Nedvědici vánoční výstava. Návštěvníci výstavy a ti, co procházeli v dopoledních hodinách kolem, mohli zaslechnout z obřadní síně v prvním patře zpěv. To děvčata z Nedvědického pěveckého sboru Petry Cvrkalové - Cvrčci zpívala písničky pro nově narozené děti. Tentokrát se sešlo šest miminek a v převaze byli chlapečci.

Do řad nedvědických občanů pan místostarosta přivítal tyto děti: Michaela Džavana, Veroniku Pospíšilovou, Jiřího Jiráňka, Michala Jiráňka, Adama Kadlečka a Tomáše Veselého. Naši nejmenší si vyzkoušeli obecní kolébku, rodiče se zapsali do pamětní knihy a z obřadní síně odcházeli s kytičkou, menší finanční hotovostí a malým dárečkem.

Podobnou akci pravděpodobně zopakujeme na jaře příštího roku, protože v našich ulicích potkáváme stále nové kočárky, a tak i další nově narozená miminka budeme chtít slavnostně přivítat.

Zdena Kincová

CENÍK INZERCE

Ve Zpravodaji je možné inzerovat za následujících podmínek:

Plošná inzerce, formát:

A4	3.200,- Kč	1/2 A4	1.600,- Kč
1/4 A4	800,- Kč	1/8 A4	400,- Kč
1/16 A4	200,- Kč		

Řádková inzerce:

1. řádek (50 znaků) 60,- Kč, další řádky 1,- Kč/1 znak
Všechny uvedené ceny jsou včetně DPH (21 %).

Sbor dobrovolných hasičů Nedvědice byl založen 25. 11. 1875. Popud k založení SDH vzešel od představitelů obce. Stanovy byly schváleny c. k. zemským místodržitelstvím v Brně dne 16. 11. 1875. Na ustavující schůzi dne 25. 11. 1875 byl zvolen první výbor ve složení: starosta Vincenc Svoboda, mlynář; náčelník Alois Vágner, rolník; jednatel Jan Kutta, nadučitel a pokladník František Hošek.

Založení sboru finančně podpořili Vladimír I. hrabě Mittrowský z Mitrovic a Nemyšle, Občanská záložna v Nedvědici a Kontribučenská záložna v Nedvědici. Po svém založení obdržel SDH od obce ruční čtyřkolovou stříkačku s vybavením zakoupenou obecním úřadem v roce 1873 od firmy R. A. Smeal. Po zkušenostech s používáním ruční stříkačky při cvičeních a požárech, kdy obsluha stříkačky vyžadovala větší počet osob a značnou sílu, požádal sbor obecní úřad, aby v požárním řádu obce „vybídli občany, kteří se do sboru nepřihlásili, aby tito při cvičení, zvláště pak při požáru k pomoci přidrženi byli a aby jim práci přikázanou bez odmlouvání vykonávali“. Roku 1878 obdržel sbor prapor, dar Julie hraběnky Mittrowské, která mu také byla kmotrou. Prapor byl za velké účasti občanů slavnostně vysvěcen před kostelem sv. Kunhuty farářem Františkem Strakou. Prvním praporečníkem byl zvolen Karel Rossí. Písemný doklad o nošení tohoto praporu máme z roku 1879, kdy se u příležitosti zbudování Císařské studánky konal slavnostní průvod, který pisatel nedvědické školní kroniky popisuje takto: „Nejprve šli žáci zdejší školy se svým praporem, za nimi Sbor dobrovolných hasičů rovněž se svým praporem“. Je velkou škodou, že se prapor nezachoval do dnešních dnů. Přitom hasiči ještě ve dvacátých letech minulého století chodili v den sv. Vladimíra, tj. 23. května, pravidelně s hudbou a v uniformách na hrad Pernštejn, kde k nim z okna pracovny v hranolové věži promluvil Vladimír Mittrowský, a poté v hradní restauraci dostali pohoštění.

V roce 1930 byly koupeny 2 motorové stříkačky od firem

Foto: David Dvořáček

Foto: David Dvořáček

Ing. Antonín Holeček, Vysočany a Jaroslav Chotěbor, Brno. Na nákup stříkaček přispěli nejen občané obce, ale i přespolní. Stříkačky byly uloženy v hasičském skladišti v obecním domě z roku 1873. S výstavbou nové hasičské zbrojnice bylo započato v roce 1959. V roce 1947 zkompletoval člen Josef Pospíšil novou automobilovou stříkačku zn. Horch za značné podpory textilní továrny Otto Kuhn v Nedvědici. V roce 1959 byla hasičům přidělena automobilová stříkačka DVS 8 TATRA 805. V letech 1958 - 1960 proběhla stavba nové hasičské zbrojnice, která byla 10. 7. 1960 slavnostně předána do užívání. V roce 1970 byla hasičům přidělena motorová stříkačka PPS 12. V roce 1982 získal sbor nákladní automobil valník zn. Robur, který si svépomocí upravil pro dopravu zásahové jednotky. V roce 1984 získal sbor od ZPÚ n.p. Žďárské strojírny a slévárny Žďár nad Sázavou starší CAS 25 Škoda Liaz. V roce 1986 byla přidělena stříkačka DVS 12 Avia 31 a v roce 1995 koupila obec od firmy MEZ Nedvědice starší CAS 32 T 815.

Repase zásahového vozidla TATRA byla mnoholetým přáním nedvědických hasičů. Po mnoha pokusech a odkladech jsme našli velkou pomoc u tehdejšího místostarosty města Tišnova Zdeňka Melkese a velitele HZS Ladislava Steinhausera, bez nichž by se dílo nepodařilo. Za velké podpory městyse Nedvědice byla získána z Jihomoravského kraje částka 1 milion korun. Celkový rozpočet zmíněné repase byl 1,8 milionu korun. Zbýlých 800 tisíc bylo financováno z rozpočtu městyse Nedvědice. Přestavba byla kompletně řízena tehdejším jednatelem sboru Petrem Vejrostou ml. Repasi provedla výběrovým řízením vybraná firma KOMET Pečky. Slavnostní žehnutí praporu a hasičské Tatry 815 CAS 32 se uskutečnilo 4. července 2010 a provedl je nedvědický farář P. Zdeněk Chylík.

Od 1. ledna 2005 přešla zásahová jednotka z kraje Vysočí na kraje Jihomoravského. Sbor ale na základě rozhodnutí Výroční valné hromady konané 27. listopadu 2004 zůstává součástí OS HČMS Žďár nad Sázavou.

Foto: David Dvořáček

Funkci starosty (předsedy) SDH vykonávali: Vincenc Svoboda, Stanislav Bím, Filip Opatřil, Ladislav Veselský, Josef Roubeček, Bohuslav Vejpustek, Bohumil Neča, Věra Pokrutová, Ladislav Šikula, Jan Krpal, Pavel Kocián a současný starosta Miroslav Havránek.

Funkci velitele vykonávali: Antonín Vázler, František Svoboda, Vilém Procházka, František Kadlec, Jaroslav Jízdny, Jaroslav Zabel, Ladislav Krčil, Miloslav Bauer, Milan Hrstka, Miroslav Havránek a současný velitel Leoš Ondráček.

Největší požáry v historii Nedvědice:

- 1903 u Lahodných č. 5 celý dům shořel
shořela velká stodola v Klečanech
- 1922 v textilní továrně vyhořela celá přádelna se vším
vybavením, nebyla již obnovena. Stalo se to při
hasiči pořádaném „Výletu“ v parku Pod Kaštany
- 1930 shořela pila pod rybníkem se stroji a zásobami
- 1947 hořela znovu pila pod rybníkem provozovaná
Karlem Čermákem
- 1974 hořelo u Hutařů č. 136
- 15. 4. 2005 velký požár sýpek na hradě Pernštejně.
První zasahující byli hasiči z Nedvědice

Sbor má k dnešnímu dni 13 žen, 35 mužů a 14 dětí, tj. 62 členů celkem.

Starosta Miroslav Havránek, náměstek starosty Antonín Ondráček, velitel Leoš Ondráček, zástupce velitele Ivan Mitáš, vedoucí kolektivu mladých hasičů Libor Havlíček, jednatel Petr Konečný, hospodář Jiří Šmíd, preventista SDH a starosta okrsku Nedvědice Pavel Kocián, předseda kontrolní a revizní rady Josef Dočekal se členy Kamilem Tužinským a Františkem Holešovským.

V sobotu 26. 9. 2015 proběhla v areálu u nedvědickeho rybníka oslava 140 let založení SDH Nedvědice. Pro návštěvníky byla připravena výstava hasičské techniky. Slavnost započala nástupem zúčastněných hasičských sborů a pochodem praporečnicků.

Foto: David Dvořáček

Na pódiu se zahájení zhostil bratr Jiří Šmíd, který přivítal přítomné hosty: starostu městyse Nedvědice Ing. Pavla Vejrosta, majitele MEZ a.s. Nedvědice RNDr. Pavla Horkého, starostu KSH kraje Vysočina a náměstkyni starosty SH ČMS Jana Slámečku, velitele HZS kraje Vysočina, požární stanice Bystřice nad Pernštejnem npor. Ing. Vlastimila Kurfürsta, velitele HZS Jihomoravského kraje, požární stanice Tišnov npor. Karla Hambálka, DiS. a Zdeňka Melkese člena odborné komise JmK. Členové sboru a všichni přítomní vzdali čest památce zesnulých hasičů. Posléze si přítomní vyslechli historii sboru. Krátké proslovy zde měli starosta městyse Nedvědice Ing. Pavel Vejrosta, starosta KSH kraje Vysočina Jan Slámečka, velitel požární stanice Bystřice nad Pernštejnem npor. Ing. Vlastimil Kurfürst. Několik členů sboru při této slavnosti dostalo ocenění za několikaletou práci ve sboru. Udělovala se čestná uznání Krajského sdružení hasičů kraje Vysočina, „Medaile sv. Floriána“ a Čestné uznání Ústředí SH ČMS. Za výkonný výbor OSH Žďár nad Sázavou přítomné pozdravil bratr Ladislav Lukášek, který předal starostovi sboru „Medaili sv. Floriána“ a pamětní list jako výraz ocenění za jejich úspěšnou dlouholetou činnost na úseku požární ochrany. Po proslovech již následoval hlavní bod oslav, a to žehnání nově repasovaného terénního vozidla Land Rover, které přijelo před nastoupené hasiče společně s římskokatolickým knězem a členem sboru P. Zdeňkem Chylíkem. Po žehnání vozidla promluvil kmotr vozidla, majitel MEZ a.s. Nedvědice RNDr. Pavel Horký a předal

Foto: David Dvořáček

hasičům sponzorský dar. Každý z přítomných sborů obdržel od starosty sboru pamětní list a malou pozornost. Po obřadu žehnání mohli účastníci zhlédnout ukázky požárního útoku družstev mladých hasičů v požárním útoku v provedení SDH Nedvědice, SDH Dolní Loučky a SDH Jámy. Chvilí na to už mohli diváci vidět nově pozeňnané vozidlo již v ostrém zásahu. Po ukončení ukázek následovala volná zábava u živé hudby, k tanci a poslechu hrálo Duo Sympatik z Bystřice nad Pernštejnem. Nechybělo ani bohaté občerstvení.

Foto: David Dvořáček

Celý průběh slavnostního odpoledne sledoval velký počet místních občanů. Pro děti byl připraven skákací hrad a malování na obličej. Po skončení programu si mohli diváci prohlédnout vybavení vystavených zásahových automobilů. Hasičské oslavy se konaly za příjemného podzimního počasí a vydařily se na jedničku. Díky patří všem zúčastněným jednotkám, hostům, veřejnosti a členům sboru, kteří se podíleli na hladkém průběhu oslav. Zvláště nedvědičtí hasiči děkují sponzorům, kteří finančně přispěli na konání této akce.

Co říci na závěr? V několika minutách vzpomenout a zhodnotit 140 let práce nedvědičských hasičů je opravdu těžko proveditelné. Jen spočítat a uvést ty stovky obětavých členů, kteří prošli hasičským sborem, je neřešitelné. Poslední léta přinesla významné povznesení významu hasičů a jejich nenahraditelné místo v záchranném systému státu. Tradice nedvědičských hasičů nebyla nikdy přerušena, necht' se daří současným i těm budoucím.

David Dvořáček, Petr Konečný

HASIČI INFORMUJÍ

Letos uběhlo 10 let od rozsáhlého požáru v areálu hradu Pernštejna. V pátek v ranních hodinách 15. dubna 2005 přijalo operační středisko HZS Jihomoravského kraje informaci o požáru v hradním areálu. Na likvidaci požáru deponitáře se ve dvou dnech podílelo 23 profesionálních a dobrovolných jednotek s více než 120 hasiči z krajů Jihomoravského a Vysočina. Zásah skončil druhý den ve 14.57 hodin. Přímá škoda způsobená požárem se odhadla na 100 milionů korun. Škodu na předmětech v mobiliáři šlo jen těžko vyčíslit, protože ztráta některých historických předmětů či stavebních prvků byla nenahraditelná.

Po deseti letech se na hrad opět vrátili hasiči. K připomenutí těchto událostí se o víkendu 29. a 30. srpna 2015 na hradě uskutečnily Dny hasičů. Veřejnost se mohla seznámit se specifickými činnostmi hasičů i s vystavenou požární technikou. Hasiči tentokrát veřejnosti prezentovali svoji činnost a techniku. V areálu byla vystavena spousta historických hasičských vozů. Lidé mohli sledovat např. hasiče - lezce, střelmistry. Dozvěděli se něco o první pomoci a o způsobu, jak hasit hořící olej. Program pamtaval také na děti návštěvníků. Těchto dnů se zúčastnili i naši dobrovolní hasiči z Nedvědice. Mezi vystavovanou technikou mohl návštěvník objevit i před pěti roky repasovanou Tatra 815 CAS 32 a požární stříkačku Komfi 1000. Za zmínku stojí i to, že první zasahující jednotkou při požáru hradu Pernštejn byla ta místní. V pátek 2. října 2015 proběhlo námětové cvičení okrsku Nedvědice. Zmíněné ať už praktické, popř. teoretické cvičení provádí dobrovolní hasiči každoročně. Tentokrát se sbory dobrovolných hasičů sjely na prvním perňštejnském nádvoří. Přítomným 62 členům zásahových jednotek byl představen tzv. suchovod. Jedná se o rezervoár vody pod hlavním palácem hradu o celkovém objemu přibližně 180 000 litrů vody. V dolní části jsou umístěny dvě vysokotlaká čerpadla s rozvody v okolí paláce. Toto technologické zařízení v případě požáru zabezpečí prvotní dodávky hasebních prostředků. Hasičům byla podrobně popsána obsluha ovládacího panelu a na závěr byla provedena praktická zkouška funkčnosti zařízení. Touto cestou bych velice rád poděkoval za perfektní spo-

luprací a vstřícnost kastelánovi hradu Pernštejn panu Škrabalovi. V sobotu 17. října 2015 byla starostovi sboru dobrovolných hasičů Nedvědice Miroslavu Havránkovi předána medaile Jihomoravského kraje z rukou hejtmána JUDr. Michala Haška. Slavnostní předání proběhlo na Velkém nádvoří hradu Špilberk. V pátek 20. listopadu 2015 v 23:30 hodin vyjela jednotka SDH Nedvědice jedním zásahovým vozem k technické pomoci v podobě odklizení padlého stromu přes celou šíři vozovky číslo 38710 mezi obcemi Věžná a Nedvědice. Po rozřezání a odklizení stromu z vozovky se jednotka vrátila po hodině zpět na základnu. Zmíněného zásahu se zúčastnili čtyři členové jednotky SDH Nedvědice.

Závěrem mi dovoluji vám všem popřát příjemné prožití svátků vánočních, do nového roku pevně zdraví a mnoho úspěchů.

Petr Konečný

INFORMACE Z KNIHOVNY

Vážené čtenářky, vážení čtenáři i ostatní spoluobčané, knihovna je neutrálním místem vstřícným ke všem různorodým skupinám obyvatel lokality, k jejich zájmům o vzdělávání. Knihy nejsou jen zdrojem informací, ale jsou i zdrojem potěšení a využívají je čtenáři napříč všemi generacemi. V loňském roce navštívilo naši knihovnu 1164 návštěvníků. Naše webové stránky navštívilo 6336 uživatelů internetu. Celkem bylo vypůjčeno 3693 knih a časopisů. V rámci výpůjčních služeb (výměnný fond knihovny Kuřim) máme v nabídce

Nově přivezené knihy:

Vondruška Vlastimil	Podivná svatba na Lichnici
Sekyra Pavel	Bez soudu
Lorentzová Iny	Obchodnice se zlatem
Deaver Jeffery	Nejlepší americké detektivní povídky
Uher František	A třetí taky krade
Sharma Robin S.	Mnich, který prodal své ferrari
Longinová Helena	Letní hosté
Price Katie	Návrat ke slávě
Brennecke Jochen	Obrat v ponorkové válce
Šámal Petr	Kriminalista
Reid Carmen	Žárlivá holka
Steel Danielle	Střípky vzpomínek
Kleypas Lisa	Dívka s hnědýma očima
Johansson J. K.	Laura
Kinney Jeff	Deník malého poseroutky (Výlet za všechny peníze)

(a další)

Knihy z našeho fondu najdete na webové stránce:

www.knihovnanedvedice.wz.cz

Knihovnice Marie Opltová

Je za námi kus práce...

Na konci listopadu tak trochu bilancujeme a zároveň se těšíme, co bude dál. Výčet všech akcí, které jsme na prvním stupni uspořádali, by byl pořádně dlouhý, proto vyberu jenom některé.

Se začátkem školního roku nám přibyli noví žáčci. Sotva se prvníáci ve škole zabydleli a ostatní žáci se přenesli od prázdninových zážitků zpět ke školní práci, již na všechny čekala první aktivita.

21. září v rámci světového Dne míru jsme si společně na školní zahradě zasadili svoji jablůnku. Děti si připravily básničky, písničky a různá povídaní o jablíčkách. Také jsme si všichni připomenuli to, jaké máme štěstí, že žijeme v zemi, kde je mír. O naši jablůnku se budeme společně starat a budeme se těšit na její první plody.

Že je na našem hradě Pernštejně krásně, a zvláště pak, pokud je vyzdoben k nejrůznějším příležitostem, se znovu přesvědčili naši žáci, když navštívili výstavu s názvem Hradní stolování. Přenáherná výzdoba byla doplněna profesionálním výkladem průvodkyně.

Každoročně podnikáme se žáky exkurzi do planetária v Brně. Letos jsme ale poprvé využili možnosti tzv. mobilního planetária. I když poněkud ve skromnějším provedení, ale určitě kvalitní byl zhlédnutý výukový program o planetách, cestách do vesmíru a dalších zajímavostech, který doplnil školní učivo.

Koncem listopadu jsme se ale do Brna přece jenom vypra-

vili, a to do divadla Radost, kde se nám velmi líbilo představení s názvem „Baba Jaga aneb Petruška a Ivánek“.

K pravidelným akcím patří výtvarné tvoření ke každému ročnímu období. Podzimní tvoření proběhlo začátkem října a tématem byli strašáci. Jak se dětem povedli, se mohli všichni, kteří procházeli v říjnu kolem školy, přesvědčit na vlastní oči. Začátkem prosince nás čeká tvoření zimní, které nás posune blíže k Vánocům a k naší celoškolní akci s názvem Vánoční koledování.

K dalším aktivitám patří vycházky s nejrůznější tematikou a cílem, besedy, exkurze, soutěže. Jsme rádi, že máme ve svých třídách takové šikovné děti, které se ničeho nezaleknou, a těšíme se na další povedené akce, které během roku ještě společně zažijeme.

Ani žáci na druhém stupni se na podzim ve škole určitě nenudili. Jejich vyučující pro ně připravili řadu nejrůznějších aktivit a akcí, které vždy nějakým způsobem navazovaly na probírané učivo. Nastíním zde jen jejich stručný přehled. Více informací, názory žáků, fotografie... najdete na našich nových internetových stránkách: www.skola.nedvedice.cz.

Všechny třídy podnikly v průběhu měsíce září vycházku na hrad Pernštejn na výstavu Hradní stolování. Některé čekala i přírodovědná část procházky. Ve Smrčku si u manželů Šulcových prohlédly chov domácích zvířat.

25. 9. za námi do školy při příležitosti Dne evropských jazyků přijel pan Jan Vařeka se svou zajímavou prezentací o Africe, kterou prokládal čtením v angličtině.

Devátáci měli v září i exkurzi do železárny ve Štěpánově. Šestáci se vydali do Brna na interaktivní výstavu s názvem Svět našima očima, která jim přiblížila svět neslyšících a nevidomých lidí. I procházku po pamětihodnostech Brna a výstavu replik filmových hrdinů vyrobených z použitých kovových součástek si užili.

21. října proběhla ve škole zeměpisná přednáška pana doc. Ing. Pavla Štarhy, Ph.D., s názvem Za černým Sluncem na černý kontinent. Závěrečné video, které zpomalně mapovalo průběh zatmění Slunce, bylo působivou tečkou za celým povídáním.

Devátáci úspěšně absolvovali kurz první pomoci a 20. listopadu mohli najít informace a inspiraci k jejich dalšímu studiu na Veletru SŠ na brněnském výstavišti.

V průběhu září a října proběhlo i několik přírodovědných akcí pro žáky 2. stupně. Uvedla bych výukový program Vulká-

Kresba: Kristýna Štětínová 3. A

Veselé
Vánoce
přeje
L. Š. M. Š.
Nedvědice.

ny – tepny Země, program v environmentálním středisku Jezírko, pořad Od pólu k pólu v ZOO Brno či exkurzi do Moravského zemského muzea.

23. listopadu večer se také uskutečnil zájezd do Mahenova divadla na vydařené představení Jak je důležité mít Filipa.

Někteří z žáků se již zúčastnili sportovních soutěží. Zmíní-li bych turnaj v minifotbalu v Tišnově a okresní kolo soutěže ve čtyřboji (šplh, člunkový běh, hod medicimbalem, skok z místa) ve Žďáře nad Sázavou. Postup do krajského kola si zde vybojovaly Květa Dvořáková (9. A) a Nikola Prudká (7. A).

Žáci se začínají připravovat i na konverzační soutěž v an-

glickém jazyce, olympiádu v matematice... V následujících týdnech je totiž čekají vědomostní soutěže ve většině vyučovacích předmětů.

Stejně jako všichni na prvním stupni i my chystáme vše potřebné na naši velkou společnou akci Vánoční koledování, která je naplánována na 11. prosince. Proběhne tedy právě v době, kdy bude tento Zpravodaj v tiskárně. K Vánočnímu koledování se proto vrátíme až v březnovém čísle. Teď nezbývá než doufat, že budeme moci napsat o akci, která potěšila děti i dospělé a kterou si ještě i na jaře budou pamatovat.

za 1. stupeň Jana Tomanová, za 2. stupeň Gabriela Sedlářová

Z ČINNOSTI MIKROREGIONU PERNŠTEJN

Správní výbor MRP č. 26, konaný dne 26. 10. 2015 v Nedvědicích:

- schválil předání majetku MRP z projektu „Vyšlápněte si k nám!“ do majetku jednotlivých obcí od 1. 1. 2016
- schválil rozpočtové opatření č. 2/2015
- schválil zahrnutí příspěvku na střelecké závody do rozpočtu na rok 2016
- schválil dohodu o prostorovém uspořádání staveb mezi MRP, SVK Žďársko a Vodárenskou a.s. Žďár n. S. (týká se projektu Novostavba chodníku Černvír – Nedvědice)
- vzal na vědomí zprávu o kontrole plnění usnesení z minulého SV
- vzal na vědomí informaci o stavu projektu „Po naučných stezkách na hrad Pernštejn III“
- vzal na vědomí informaci o založení turistické destinace Koruna Vysočiny

Valná hromada MRP č. 24, konaná dne 24. 11. 2015 v Drahoníně:

- vzala na vědomí zprávu předsedy o kontrole plnění usnesení

- z minulých VH
- schválila rozpočtová opatření č. 2 a 3/2015
- schválila směrnici k provádění rozpočtových opatření
- schválila rozpočet MRP na rok 2016 jako vyrovnaný
- schválila odpisový plán na rok 2015
- schválila plán k provedení inventur za rok 2015
- schválila rozpočtový výhled MRP na roky 2017 - 2019
- schválila vstup do turistické destinace Koruna Vysočiny k 1. 1. 2016
- schválila mimořádný členský příspěvek ve výši 3,- Kč na obyvatele a rok
- vzala na vědomí zprávu předsedy o kontrole plnění usnesení z minulých VH
- vzala na vědomí mezitimní účetní závěrku ke 30. 9. 2015
- stanovila prodejní cenu stolního kalendáře na rok 2016
- vzala na vědomí prezentaci předsedy DSO Tišnovsko Ing. Komprse Pavel Vejrosta

JIŘÍ KRYTINÁŘ

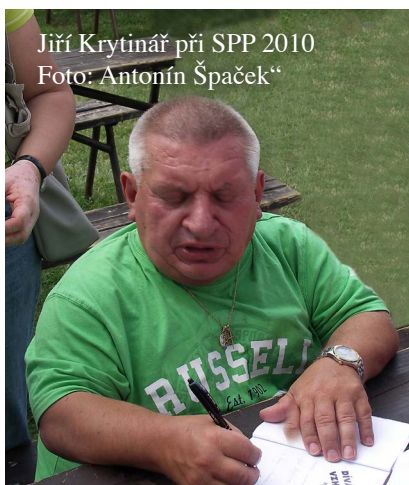
Jiřího Krytináře známe prakticky všichni. Starší generace samozřejmě jako kluka ze Sejřku či ze školy. Mladší lidé znají Jiřího především z filmového plátna jako herce. Vždyť hrál ve filmech Šest černých dívek aneb Proč zmizel Zajíc?, Tři oříšky pro Popelku, Amadeus, Fešák Hubert, Tři veteráni, Třetí princ, Dívka na koštěti, Nejasná zpráva o konci světa, Bathory i v dalších, jen nesmím zapomenout na zábavný televizní seriál Hospoda, a hlavně pohádkový seriál Arabela. Ztvárnil na sedmdesát filmových rolí, natáčel doma i v zahraničí (např. v Bulharsku, v Německu, v Itálii, v Rakousku, na Slovensku). Hrál i v divadlech. Národní divadlo, Divadlo Karla Heřmánka, Divadlo Bez zábradlí, Hudební divadlo v Karlíně – to jsou některá působiště Jiřího.

Narodil se 28. dubna 1947. Dětství prožil v rodném Sejřku v rodině hajného (maminka byla v domácnosti). Školu navštěvoval nejprve v Olší, později v Nedvědici. Vystudoval Střední hodinářskou školu v Polné, začal pracovat jako hodinář. Od sedmdesátých let začal vystupovat nejprve příležitostně jako herec v malých rolích, později už ve filmu i v divadlech vystupoval pravidelně.

Jirka měl i přes zdravotní komplikace velmi pozitivní přístup k životu, uměl vyhledávat hodné lidi a snad měl i velké štěstí na to, že se převážně s hodnými lidmi setkával. I když mu v posledních letech ubývali známí,

Jiří Krytinář (sedící vlevo) u odvodu

Jiří Krytinář při SPP 2010
Foto: Antonín Špaček“

kamarádi i příbuzní v rodném kraji, stále do Sejřku, Nedvědice a Doubravníka nacházel cestu. Nikdy se nezapomněl zastavit v Nedvědici u spolužačky ze základní školy Mileny na městečku. Proč zrovna u ní? Je celkem známo, že když ho ve škole kluci někdy zlobívali, hledal (a našel) oporu, pomoc u dívek. Milena byla jednou z nich. Ale důvod, proč se Jirka rád vracel právě na městečko, byl ještě jiný. Paní Milena Zelená vypráví: „Jednou, když školák Jirka čekal s ostatními spolužáky na městečku na autobus, všimla si moje babička, že ten maličký kluk je prochladlý. Zavolala na něho, pozvala domů a nabídla mu teplý čaj. Jirka poděkoval, zřejmě si babičku získal a ta mu nabídla, že když bude chtít, zase může přijít. A on přišel hned následující den! A pak znovu. U Vrbků na čísle 31 byl jako doma, jako by se stal členem rodiny. Dokonce už to měli Jiřík s babičkou domluvené tak, že u vrat byla opřená hůl, tou Jirka zaklepal na vrata nebo na okno, babička otevřela a byl doma“.

Letošní poslední zářijový víkend byl Jirka na Vysočině, stavoval se u přátel a známých. Mimo jiné byl i v Doubravníku na hřbitově (tam mají Krytinářovi rodinný hrob), stavoval se v Nedvědici u Mileny. Jako by se přijel rozloučit... Jiří Krytinář zemřel nečekaně 29. září 2015. Nepochybuji o tom, že na něho budeme v dobrém a dlouho vzpomínat.

Petr Vejrosta

PODZIMNÍ USPÁVÁNÍ STUDÁNEK

Jak se taková studánka uspává? Takovou otázku si jistě kladli mnozí rodiče dětí, které navštěvují 1. A Základní školy Nedvědice, když jim přišla pozvánka na společnou akci s názvem „Uspávání studánek“. A možná také: O co vlastně jde?

O vycházku. O společně strávený čas s dětmi: tak trochu se školou a tak trochu mimo školu. O možnost setkat se někde jinde než ve třídě. Být spolu. Radovat se z nových zážitků. Být s kamarády. Mít dobrý pocit. Poznávat krásy podzimní přírody a třeba se něco nového naučit.

Myslím si, že toto vše se nám nakonec povedlo! Akci zorganizovala třídní učitelka první třídy Jana Tomanová spolu s maminkami prvňáčků. Celkem jsme „uspali“ dvě studánky – Císařskou a Habrovskou. Studánkám jsme řekli uspávací básničku a vyčistili jejich okolí. Cestou jsme plnili různé úkoly ukryté u vyřezaných dýní, za což jsme dostávali razítka do kartičky, zapalovali svíčky ve skleněných nádobách, to abychom našli cestu zpátky, a obdivovali jsme krásy podzimní přírody. Na konci cesty, u Habrovské studánky, jsme dostali sladkou odměnu a rodiče zarecitovali básničku „Znám křišťálovou studánku...“ Na zpáteční cestu jsme si svítili vlastnoručně vyrobenými lucerničkami.

Za rodiče bych chtěla napsat: Děkujeme a těšíme se na další takové akce!

Lenka Válková

U studánky stojíme,
copak my jí povíme?
O čistotu její vody
někdy dost se bojíme.
Přejeme ti, studánko,
stále čistou vodu,
ať ti nikdo neublíží,
nezpůsobí škodu.

Uspávání studánek
Foto: Petr Martinek

Byla bezesporu nejvýznamnější ženou na Pernštejně, ať už jako majitelka nebo spolumajitelka pernštejnského panství mezi léty 1602 – 1631. Bohužel je o ní jen málo informací. Není známo přesné datum jejího narození ani její portrét. Zemřela v roce 1631 v Praze a byla pochována v kostele v Doubravníku.

Po smrti svého prvního manžela Jana Rájeckého se správy panství ujímá v letech 1602 – 1604 sama vdova Estera. Navázala tak na předchozí pernštejnské období. Například listinou psanou v červenci 1604, kterou podepsala jako nová majitelka, vdova Estera Rájecká roz. Žejdlicová ze Šenfeldu povolila městečku Doubravníku vaření pšeničného a ječmenného piva pro vlastní potřebu v pivovaru a rovněž obci propůjčuje svobodné šenkování piva ve městě. Obsah tohoto privilegia nám dovoluje předpokládat výstavbu nového pivovaru krátce předtím a tato listina měla oficiálně zahájit jeho uvedení do provozu. Její podpis dokládá, že v té době byla vdovou a sama vlastnila panství.

Estera Rájecká, rozená ze Šenfeldu a Adam Lev Licek z Rýzmburka 1604 – 1619

Dva roky po úmrtí prvního manžela se roku 1604 Estera vdává podruhé. Je tedy jako majitelka zapsána Estera Rájecká z Mírova, rozená ze Šenfeldu, která ustanovuje jako spoluvlastníka svého manžela Adama Lva Licka z Rýzmburka (hrad u České Skalice). Druhé manželství Estery Žejdlicové dodnes připomíná nápisová a erbovní deska s aliančními erby na druhé bráně hradu Pernštejna. Podle vrocení a rozdílného způsobu zpracování u každého z erbů je pravděpodobné, že na místě rýzmburského štítu byl původně znak Rájeckých z Mírova. Po novém sňatku došlo k jeho odesání a nahrazení reliéfem erbu Lickova.

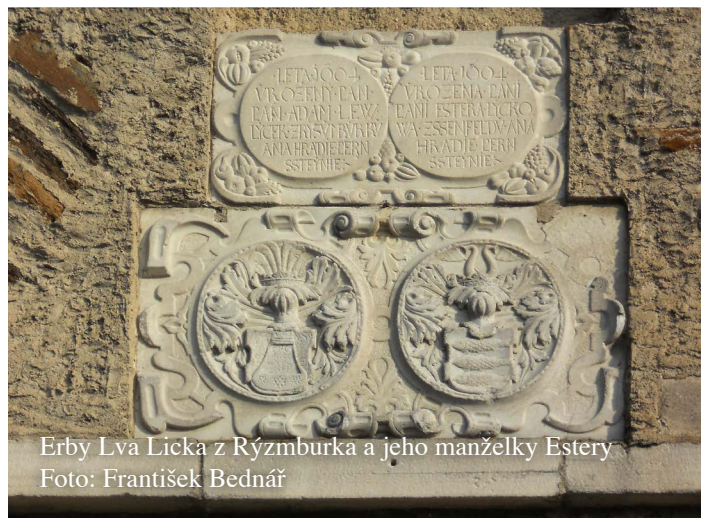
Pernštejn – barbákán s erby Lva Licka a Estery
Foto: Antonín Špaček

Některé prameny nepřesně uvádějí, že po krátkém čase bylo panství prodáno Katharýny v roce 1604 císařskému podplukovníku Adamu Lvu Lickovi z Rýzmburka a jeho manželce Estere rozené Žejdlické ze Šenfeldu. Podle opožděně zapsaného vkladu smlouvy do zemských desek z ledna roku 1609 panství zakoupili za 31 000 zlatých moravských Adam Lev Licek a Estera Marie.

K panství patřily:

„...zámek Pernštejn s pivovarem, sladovně, s mlejnkem, s pilou, štěpnicemi, městečko Doubravník s kostelním podacím, ves Křížovice, ves Křeptov, ves Maňová, ves Husle, ves Klokoč, ves Rakový, městečko Nedvědice s kostelním podacím a s do-

mem panskejm, dvůr panskej, slove bořiňovskej, a což k tomu dvoru náleží, ves Klečany s dvorem panskejm, ves Černvír s kostelním podacím, ves Chlívský, ves Skorotice, ves Smrček, ves Věžný s kostelním podacím, ves Býšovec, ves Litavu, ves Jestřebí, ves Sejrěk, ves Jámu, ves Bor, městečko Štěpánov s kostelním podacím, ves Borovec, ves Čtyry Dvory, ves Lesňovice, ves Kroužný, ves Švařec s kostelním podacím, ves Vrtěříž, ves Nivsko i se zámkem pustejm Zuobrštejnem, ves Rychtu Kozlovskou, ves Pivonice, ves Hrdou, ves Horní i Dolní Čep s kostelním podacím, ves Ujčov, ves Kovářovou, ves Lískovec, ves Olešničku, ves Čerňovice s kostelním podacím, ves Hodonín, ves Strítež, ves Zlatkov, ves Janovičky.“

Erby Lva Licka z Rýzmburka a jeho manželky Estery
Foto: František Bednář

Lickové z Rýzmburka patřili k nejstarším českým rodům, byli snad až potomky Přemyslovců. Nejstarší doložení předkové Rýzmburků Lince (Lutoslav) a Albert vzpomínání v roce 1319 žili na hradě Rýzmburk ve východních Čechách a bojovali po boku Jana Lucemburského u Kresčaku, kde také padli. Rodiče Adama Lva Licka byli: otec Vratislav Václav Licek z Rýzmburka a matka Bohunka Blíživská z Blíživy. Adam Lev Licek se jim narodil v roce 1589. Již brzy se projevoval jako velice schopný mladý muž. V roce 1611 byl číšníkem krále Matyáše a zároveň se dal na vojenskou dráhu. Ve válce českých stavů proti Ferdinandovi bojoval pod velením svého přítele z mladých let Albrechta z Valdštejna. Jejich přátelství bylo známo již kolem roku 1606. Tehdy Valdštejn konvertoval ke katolictví a přátelil se se šlechtici na Moravě, což se vysvětluje jeho studií na jezuitské koleji v Olomouci. Spolu prošli mnohými bojišti hlavně v Uhrách. Licek půjčuje roku 1618 Valdštejnovi 30 000 zlatých na verbování vojáků do stavovských pluků. V té době je mu necelých třicet roků. O pět roků starší Valdštejn je jmenován velitelem jednoho pluku a Licek (katolík) jeho zástupcem. Zda mu byla půjčka Valdštejnem splacena, není známo.

V době kolem roku 1618 vrcholí boje mezi katolickou a protestantskou stranou stavovským povstáním, volbou Fridricha Falckého a později bitvou na Bílé Hoře 8. listopadu 1620. Adam Lev Licek jako zkušený voják zřejmě viděl slabinu v obranném systému hradu Pernštejna. Nechal stavět některé části opevnění na prvním předhradí Pernštejna, kde opevňoval severní zeď řadou mohutných pilířů. V roce 1619 byl Lickovi Pernštejn

odňat a poté zase vrácen zpět. Došlo k tomu takto: Licek spolu s Valdštejnem byli na straně císaře Ferdinanda Habsburského. Se svým plukem ukradli stavovskou pokladnu v Olomouci a dovezli ji do Vídně. Jejich výklad byl takový, že se ji snažili uchránit. Proto byli stavové vypovězeni navždy ze země a jejich majetek byl „k dobrému země“ zabaven. Císař Ferdinand však odboj moravských a českých stavů porazil a Adam Lev Licek z Rýzmburka si mohl Pernštejn vzít zpět. Jeho vojenská kariéra slibně pokračovala, bohužel však jen krátce. 10. února 1620 se zúčastnil s císařskými valdštejnskými kyrysníky bitvy se stavovským vojskem u Langenloisu, kde bylo stavovské vojsko poraženo.

Erb Licků z Rýzmburka
Foto: internetové stránky
Bivojova heraldika

„Dne 11. března 1620 stáli v poli u Maissau (pozn. Maissau - město v okrese Hollabrun Rakousko), když se schylovalo k bitvě, od níž nakonec obě strany upustily. Tehdy přišel v nějaké potyčce o život Valdštejnův přítel, nejvyšší velitel valonských jezdců, Adam Lev Licek z Rýzmburka“.

Adam Lev Licek měl s Esterou dvě děti, Ladislava Licka a Annu Marii obě narozené asi v roce 1617. „Po Lickově smrti byl Valdštejn na žádost vdovy a sirotek jmenován dne 26. října 1622 jejich poručíkem. Dříve značné jmění se velice ztenčilo, poněvadž Licek si při vojenském živobytí nemohl hledět hospodářství na panství Pernštejnském. Syna Ladislava dal Valdštejn ve školách cvičiti, přijal ho za páže ke dvoru svému, daroval mu roku 1628 statek Třemešnou a zapůjčil mu na opatření šatů a jiných potřebných věcí. Když páže do mužských let povyroستlo, vzal je Valdštejn na vojnu; povýšil Ladislava Licka pro dobré služby za hejtmana a ustanovil ho nejvyšším komorníkem nad poklady stříbrnými svého dvora. Zemřel v mladém ještě věku (15? roků) r. 1632 na začátku měsíce listopadu v Jičíně. Sestra jeho Anna Marie Lickovna byla komorní dámou kněžny Isabelly, druhé manželky Valdštejnovy, která ve válečných letech sídlila v Mostě nad Litavou.“ Anna Marie se provdala později za hraběte Jana Arnošta Schaffgotsche.

Estera Licková, rozená ze Šenfeldu - vdova 1620 – 1623

V tomto období paní Estera dědí po svém manželovi Lickovi na základě císařské restituce a sama vlastní Pernštejn a perňštejnské panství. Bylo to již podruhé, kdy panství sama spravuje.

Estera Licková, rozená ze Šenfeldu s 3. manželem Kryštofem Pavlem, hrabětem z Lichtenštejna - Kastelkornu 1623 – 1631

Vdova Estera se roku 1623 po nezbytné době smutku provdala za Kryštofa Pavla z Lichtenštejna - Kastelkornu. Šlechtická rodina z Lichtenštejna - Kastelkornu, je někdy nesprávně zaměňovaná se známějším a významnějším dodnes žijícím rodem Lichtensteinů.

O rodu v dřívějších dobách se dozvídáme víc z pohřebního

kázání po smrti jedné z pozdějších spolumajitelek panství – Cecílie: Rodová historie rodu Lichtenštejnů - Kastelkornů byla zachycena jen zběžně, zato se všemi úspěchy a poctami. Dovídáme se, že rod přes 600 let působil v Tyrolsku, kde také požíval rozličných přednostních výsad. Mezi ostatními rody byl rod Lichtenštejnů - Kastelkornů v popředí, zasloužil si také přízeň domu Habsburků díky službám v době války a míru. Mezi ocenění, kterých se rod dočkal, patřilo jak vyznamenání světské v podobě Řádu zlatého rouna, tak i vyznamenání duchovní. Mezi členy rodiny byli biskupové tridentští a chiemští v arcibiskupství saleburském, na Moravě byl mimořádnou osobností olomoucký biskup Karel z Lichtenštejna - Kastelkornu.

Hrabě Kryštof Pavel z Lichtenštejna - Kastelkornu pocházel z tohoto starobylého jihotyrolského rodu. Přesné datum a místo jeho narození není známé. Jako sirotek měl být vychován brněnskými jezuiti. Po kavalírské cestě nastoupil do služeb v císařské armádě. Na Moravu se dostal znovu už jako důstojník habsburské armády. Albrecht Valdštejn (1583 - 1634) také studoval u jezuitů, avšak v Olomouci, a tam se zřejmě seznámili. Jako císařský důstojník získal od Valdštejna panství Stráž pod Ralskem. Díky sňatku s Esterou Lickovou, rozenou ze Šenfeldu vyženil panství Pernštejn. Téhož roku dal císař Ferdinand II. hraběnce Esteře z Lichtenštejna - Kastelkornu souhlas se svobodným nakládáním s veškerým majetkem. Kryštof Pavel byl přijat mezi moravské stavové roku 1628.

Paní Estera jej ustanovila svým dědicem. Rok jejího úmrtí již je znám přesně. Zemřela v roce 1631 v Praze. O místě jejího pohřbu víme více: „Jako poslední z řad vrchnosti byla do doubravnické hrobky Lichtenštejnů - Kastelkornů pohřbena za třicetileté války Estera Žejdiclová ze Šenfeldu († 1631).“ Podle legendy v pramenech nedoložené měli Švédové během obléhání Pernštej-

Erb Lichtenštejnů - Kastelkornů
Foto: internetové stránky
Bivojova heraldika

na v roce 1645 do této hrobky proniknout, vydrancovat ji a odvézt s sebou stříbrné rakve Pernštejnů. O pohřbení Estery v Doubravnicku se zmiňuje v závěti její manžel Kryštof Pavel.

Ten v letech 1630 - 1634 zastával důležitou funkci nejvyššího hofmistra vévody frýdlantského, Albrechta z Valdštejna. Valdštejnův dvůr, který Kryštof Pavel řídil, měl 273 stálých členů. Zde výborně uplatnil své organizační a jazykové schopnosti. Nádherný dvůr se pohyboval mezi pražským palácem a jičínskou rezidencí, často také doprovázel Valdštejna při vojenských taženích. Nejvyšší hofmistr kromě reprezentace zajišťoval finanční transakce, zásobování dvora a personální záležitosti. Souběžně byl velitelem pluku o čtyřech stech mužích, ale jeho vojenská funkce byla spíš formální, protože byl pro Valdštejna nepostradatelný. Vydřžoval bezplatně dva pěší pluky a z perňštejnských hamrů dodával muniční výzbroj pro dělostřelectvo.

O jeho roli ve spiknutí proti Valdštejnovi či v přísaze věrnosti nejsou žádné písemné doklady, a tak jeho kariéra mohla pokračovat. Valdštejnova vražda v roce 1634 v Chebu uzavírá tuto kapitolu života Kryštofa Pavla, ale nezastavuje jeho vzestup. Byl katolík, oblíbenec vídeňského dvora, komorník císaře Ferdinanda i arciknížete Leopolda. Obratně

získal kromě vyženěného Pernštejna panství Bludov a vartenberské statky v Čechách, zkonfiskované po Valdštejnovi.

Z literatury:

- František Dvorský: *Albrecht z Valdštejna až na konec roku 1621*; vydáno nakladem České akademie císaře Františka Josefa v Praze 1892;
- Helena Sedláčková: *Pohřební štíty z kostela Povýšení sv. Kříže v Doubravníku*; *Paginae historiae*, sborník Národního archivu 18;

- Veronika Mrázová: *Žena v katolickém pohřebním kázání v 17. století, bakalářská diplomová práce, Univerzita Palackého v Olomouci, FF, katedra historie, 2009*;
- Michal Konečný (ed.) 2010, *Kryštof Pavel z Lichtensteinu - Kastelkornu a Morava v časech třicetileté války*;
- *Vybrané dokumenty (MZA Brno)*;

vybral a upravil František Bednář

FREEDOM ART SE UŽ ROK STARÁ O VÁŠ VOLNÝ ČAS

Volnočasové centrum Freedom Art bylo otevřeno v září 2014 jako komunitní místo pro smysluplné využití volného času dětí, mládeže, ale i dospělých z Nedvědice a blízkého i vzdálenějšího okolí. Snad všichni rozluštili hlavní motto celého centra, které je ukryto v anglickém názvu. V překladu do češtiny znamená svobodu umění a právě v tomto duchu se nesou všechny aktivity, které centrum nabízí. Hlavním cílem je sdílet společně radost a zároveň se i učit něčemu novému. V současné době je to celkem 23 aktivit nejrůznějšího charakteru - ať už jsou výtvarné, hudební, jazykové, pohybové, dramatické nebo sportovní. Zkrátka je z čeho vybírat.

Malí i velcí, kteří se účastní jednotlivých kurzů, mají možnost ukázat získané dovednosti i širší veřejnosti. Jednak při menších prezentacích, které si děti v průběhu roku připravovaly pro rodiče, ale některé kurzy dostaly příležitost prezentovat se i na větších akcích, jako tomu bylo například v létě v rámci tradičních Slavností Pernštejnského panství.

Kromě pravidelných lekcí jednotlivých kurzů se v prostorách centra konají i akce příležitostně. Během celého roku se uskutečnilo například několik tematicky zaměřených floristických workshopů (podzimní, dušičkový, adventní, jarní) pod vedením Jany Přidálkové, seminář Životní mapa DOSPĚLÁ Ing. Vlasty Křenovské nebo relaxační zážitek Zvuková koupel s gongem připravený Lučkou Dufek ze Slovinska. V březnu byl pro děti nachystán program související se zapojením do úspěšného celorepublikového projektu Noc s Andersenem.

Některé události proběhly také ve spolupráci s městysem Nedvědice. Zejména se jednalo o uspořádání akce Celé Česko čte dětem.

Centrum přátelsky spolupracuje s novým vedením ZŠ, a tak některé kroužky pro lepší vybavenost probíhají v prostorách školy za obvyklých nájemných podmínek.

Ani o prázdninách se v centru nezahálelo. Na začátku čer-

Volnočasové centrum Freedom Art
Foto: Martina Čermáková

vence byl připraven pro děti dvou týdnů zábavný program pod názvem Velké letní dobrodružství. Během čtrnácti dní si děti vyzkoušely nejrůznější výtvarné, pohybové, divadelní, hudební i literární aktivity.

Centrum mohlo celý rok úspěšně fungovat díky dotacím, které se podařilo získat. Za finance poskytnuté z dotačního programu Jihomoravského kraje bylo pořízeno kopírovací zařízení, dataprojektor a stínící technika (žaluzie). Další finanční podporu čerpá centrum z dotačního programu městyse Nedvědice na rok 2015 (která činí 134,- Kč na dítě na kroužek, což je cca 6,50 - na lekci) pro děti s trvalým pobytem v Nedvědici. Díky štědrému dárci, který chce zůstat bez publicity, nemuselo dojít k odlišení cen kurzů podle trvalého bydliště a za aktivity platí stejnou částku děti jak s trvalým pobytem v Nedvědici, tak i mimo ni.

Pokud ještě stále přemýšlíte jak naložit se svým volným časem, neváhejte a inspirujte se širokou nabídkou kurzů na webových stránkách www.freedomart.cz. Budeme se tedy v tomto druhém roce působení centra Freedom Art těšit na společné setkávání.

Tým lektorů centra Freedom Art

VÁŽÍME SI VÁS – A CHCEME VÁM TO ŘÍCT

Tak zněl název akce, kterou se v neděli 11. října 2015 zapojilo nedvědicke volnočasové centrum Freedom Art do celostátního projektu 72 hodin. Náplní tohoto projektu jsou tři dny plné dobrovolnických aktivit směřované na určitou skupinu lidí,

Odpoledne pro seniory
Foto: Zora Martinková

přírodu nebo okolí, ve kterém žijeme. Posláním celé akce je jednoduché – sdílet společně radost z příjemně strávených momentů.

V centru Freedom Art bylo v rámci výše zmíněného projektu připraveno odpoledne pro seniory. Program byl vskutku bohatý. Všichni přítomní si mohli například poslechnout velmi působivou přednášku Mgr. Pavla Josefa Macků, Ph.D. o tradičních i netradičních hudebních nástrojích nebo zajímavé informace z oblasti finanční gramotnosti v podání Mgr. Šárky Zdražilové. Představili se děti i dospělí z nejrůznějších kurzů, které naše volnočasové centrum nabízí. Zpívalo se, tančilo, hádalo a soutěžilo, vyrábělo, tvořilo a hlavně SÁZELO! Zakončením celého odpoledne totiž bylo společné zasazení stromu před volnočasovým centrem, který bude stále připomínat, že tyto akce mají svůj smysl a dokážou vytvářet úsměvy na tvářích napříč generacemi.

Kristýna Čermáková

Vendulka, Filip a Josef z literárního kroužku centra Freedom Art měli možnost vyzkoušet si svoje novinářské schopnosti a udělali velmi zajímavý rozhovor s paní Milenou Zelenou z naší cukrárny, který jistě v tomto předvánočním čase potěší i vás. A třeba trocha té vůně cukroví, o které bude v rozhovoru řeč, zavoní i u vás doma.

Vendulka: Proč jste vlastně chtěla mít cukrárnu?

To byla taková, dalo by se říct, menší nouze. Někdo se musel začít starat o rodiče, protože byli staří, a byla to naše povinnost se o ně postarat. Tak jsme se rozhodli, že tady uděláme bufet. A můj tatínek přišel s tím, že by byla lepší cukrárna, protože byl vyučený cukrář. Tak takhle vznikla cukrárna. Založila jsem ji na tatínkův popud.

Filip: Kolik let už máte tuto cukrárnu?

Příští rok 18. července to bude 25 let.

Vendulka: Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

Já jsem chtěla být výpravčí, ale protože jsem měla brýle, tak mě nevzali na železniční školu. Teď už teda berou i s brýlemi, ale tenkrát bohužel ne.

Filip: Jakou školu jste tedy nakonec vystudovala?

Mám střední ekonomickou školu společného stravování. Což je dnešní hotelová škola. Udělali jsme si tam výuční list, takže jsem vyučená kuchařka, servírka a k tomu mám maturitu na střední škole.

Vendulka: Když jste byla malá, měla jste ráda sladkosti?

Moc a mám dodneška. Mám moc ráda támhle ty pendreky. Ovocné, černé, lékořicové. Za nás byly mejdlíčka, cukrkandl, ovocné kostky – ty byly něco jako marshmallow, ale tužší – ty mi chutnaly. Mejdlíčko za 15 haléřů nebo energit za 20 haléřů, lipo za 20 h, šumák za 25 h... A to jsme si mysleli, jak se máme!

Vendulka: A která sladkost byla Vaše nejoblíbenější?

Tatranka. Nás bylo pět sourozenců a náš tatínek vždycky koupil celou krabici tatranek. Bylo jich tam strašně moc, dal je do skříně a my jsme na ně tajně chodili. Mysleli jsme si, že to tatka nepozná, ale krabice byla prázdná, a někdo na to musel chodit.

Vendulka: Proč jste si vybrala na výzdobu cukrárny právě kočky?

Kočky, to je záležitost mého malinkého synovce. Jednou šel s mým manželem sbírat jablka, dostal za ně penízky a chtěl mi koupit dárek. A protože dárek musel být levný, penízků za jablka moc nebylo, tak mi koupil kočičku. A od té doby jsem začala sbírat kočičky. Ty se se začaly hromadit i v cukrárně a už je to symbol cukrárny.

Vendulka: Odkud máte tu keramiku, která je tady vystavená?

Keramika je až z Podkrkonoší. Moje snacha odtud pochází a seznámila se tam s pánem, který tam tu keramiku vyrábí. Mají ji moc pěknou a dělají to tak, jak to bylo dříve. Sádláky, hrnce na mléko, samé takové poctivé věci.

Vendulka: Máte nějakou kočku doma?

Dvě. A ta jedna, ta menší, ta tady spává v tom košíku. A i hygiena nám ji schválila!

Josef: Začali jste profitovat hned, nebo až po nějaké době po založení?

Až po hodně dlouhé době a možná ještě ani neprofitujeme, protože se znovu spravovalo. Další úpravy a šlo do toho moře peněz.

Josef: A proč se vlastně k této rekonstrukci přistoupilo?

Protože se nahore stavěl byt, tak se šlo i do rekonstrukce cukrárny. Bylo potřeba upravit záchody a výrobní. Taky spravit stropy

a podlahu, protože tu byly normální palachové stropy. A když se stavělo nahoru, tak se musely udělat nové stropy a už se to udělalo všechno. K současnému vzhledu interiéru se přistoupilo hlavně kvůli té kamenné stěně. Aby nikdo nebyl zády, aby ji každý viděl. Ta stěna je původní a první zmínka, kterou tady o tom domu máme, je k roku 1638 a ta stěna už je z toho roku a možná ještě dávno předtím.

Filip: Ale stejně je to tady nádherné.

To je pravda, teď je to tady moc pěkné, taky se mi to moc líbí. Sice jsem ze začátku proti té stěně brojila, ale teď se mi líbí, jak ty kameny jsou složené. Teď jsou sice vyspárované cementem, ale předtím to bylo hlinou. Jak ti lidi museli být úžasně šikovní! A teď si představte, že tam je pět druhů mramorů, které se tady v okolí nacházely. Bílý, černý, červený, šedý a žíhaný.

Filip: Když jste se zmínila o té výrobě, vy si tady vyrábíte sami cukroví nebo ještě odněkud dovážíte?

Dovážíme i pečeme, teď dovážíme ze Sněžného. Předtím se dováželo z Bystřice, tam výroba zkrachovala, tak se začalo brát z Čebína, potom z Louček. V Loučkách přestali rozvážet, takže se začalo dovážet ze Sněžného a z Olší.

Milena Zelená uprostřed mladých redaktorů
Foto: Kristýna Čermáková

Filip: Tady v cukrárně je úplně úžasné, že když sem člověk vejde, hned ucítí tu typickou vůni zákusků a hned ví, kde je.

Protože se tady peče, Filípku, každý den. Kokosky, ořechové rohlíčky. To nám nikdo neupeče, protože je to pracné a kokosky, když nám je dodají, tak je dodají suché a nejsou dobré. A štrůdl, ten holt je náš.

Josef: Který z Vašich štrůdlů Vám chutná nejvíce?

My děláme jenom jeden, ale ve dvou provedeních. Buď vylepšený, nebo obyčejný jablkový. Mně nejvíce chutná ten vylepšený.

Josef: A který je prodávanější?

Ten obyčejný. Vylepšený se dělá, jenom když si ho někdo objedná.

Vendulka: A jak si dáváte štrůdl nejraději? Jen tak nebo s cukrem a šlehačkou?

Jenom tak, ale je tady hodně lidí, kteří ho chtějí teplý a se šlehačkou. Dokonce jsem na to jeden čas vařila i vanilkový krém. Ten recept, to je starý babiččin štrůdl, který se kdysi dávno pekl na hradě. Selky tam chodily pomáhat a chodila tam i moje babička. Dodávaly tam mléko, máslo, šlehačku a babička se tam naučila péct ten štrůdl. Od koho, to nevím.

Filip: Prozradila byste nám recept na ten Váš štrůdl?

Filípku, tak to bych neprozradila...

Filip: Já jsem si to myslel. Ale za zeptání nic nedáme. (smích)

Josef: Co je podle vás na tom štrůdlu tak výjimečného?

Výjimečné je to, že se všechno dělá rukama. Všechno, těsto musíš udělat v rukách, jablka okrájet, nakrájet. Všechno musíš dělat v rukách.

Josef: A myslíte si, že je lepší podnikat, nebo být někde zaměstnaný?

Všechno má své pro a proti. Když podnikáš, tak si to děláš podle sebe, ovšem sebere ti to veškerý volný čas a soukromí, ale zase jsi mezi lidmi. Ovšem nesmí tě každou chvíli někdo kvůli něčemu honit. A že chodí lidi, kteří jsou věčně nespokojení! Ale je spousta lidí, kteří jsou naopak hodní.

Josef: Máte nějakou stálou klientelu?

Jé, no těch je spousta.

Vendulka: A máte nějakého oblíbeného zákazníka, který sem chodí nebo chodil?

Já jich mám oblíbených hodně. Ale nejvíc jsem měla ráda pana inženýra Skrčeného a paní Skrčenou. Jejich dcera je spisovatelka. Ta sem jezdí až ze Seychel pro cukroví, speciálně na vánoční vanilkové rohlíčky. Ještě jedna lepší příhoda byla se štrúdlím. Někáká paní lékařka byla vystěhovaná z republiky do Austrálie, tam pracovala a v roce 1989 začali jezdit sem. Tahle paní šla po Sydney a slyšela někoho mluvit česky, tak se zastavila a dala se s nimi do řeči. Oni se jí ptali, odkud je, že mluví brněnsky. Tak se shodli, že všichni pochází od Brna. Ta paní lékařka jim řekla, že teď zrovna jede do Brna a ta druhá paní jí říká: „Tak se stavte v Nedvědicích do cukrárny.“ A paní opravdu přišla a říká: „Víte, kde jsem o vás slyšela? V Sydney!“ Tak to jsem si teda říkala, nazdar hodiny, jak je svět malý!

Kristýna: Ale tak to pro Vás musí být radost, když sláva nedvědicke cukrárny sahá až za oceán.

Celá Nedvědice byla vždycky vyhlášená, jezdil sem třeba v dřívějších dobách i Ladislav Pešek. Jeho maminka pocházela od Waltrů.

Kristýna: Však dodnes máte mezi hosty známé osobnosti. Koho byste třeba mohla připomenout?

No ano, jsou to třeba pan Igor Ondříček nebo pan Robert Jícha i pan Zdeněk Junák. Dále pak třeba František Derfler, ten hrál teď

naposledy třeba v Četnických humoreskách, a paní Ivana Valešová.

Kristýna: Už jste se zmínila o Četnických humoreskách a ty jsou také spjaté s našim regionem. Neobjevil se tady někdo z herců během natáčení?

To víte, že tu byli. Protože tam s nimi byl Zdeněk Junák a ten je sem přivedl. Byl tu i pan Moskalyk, Tomáš Töpfer. Potom je sem při natáčení v Prudké dovedl Jirí Krytinář, a když mu řekli, že už o nás ví, tak byl zklamaný, že nebyl první, kdo jim cukrárnu ukáže (smích).

Vendulka: Blíží se Vánoce. Chutná Vám více cukroví právě o Vánocích nebo všeobecně po celý rok?

No, vánoční je nejlepší a jinak voní. Mám třeba moc ráda perníčky, obyčejné a nenazdobené.

Vendulka: Myslíte si, že se dá na cukroví něco pokazit?

Cukroví zničíš v tu ránu. Musí se dávat pozor, abys nedala něčeho méně nebo více, nesmí se špatně našlehat krém. To je pak hned pohroma.

Vendulka: Vy určitě máte z cukrárny přehled, co říkáte na lidi v Nedvědicích a vztahy mezi nimi?

Musím říct, že starousedlíci jsou pro mě něco jako rodina, protože ty znám odmalinka, vyrůstala jsem s nimi. My jsme si strašně vážili toho, že jsme z Nedvědice, opravdu jsme bývali jak jedna rodina. Tady na té zídce naproti, kde je teď kašna a vývěska, jsme seděli, třeba mezi námi byl i patnáct let rozdíl, ale všichni jsme drželi dohromady. Bylo nás tady strašně moc, chodili jsme si hrát všichni dohromady na jedno hřiště. Velcí kluci hráli fotbal a my jsme si tam hráli třeba vybjíjenou a nikomu nevadilo, že tam jsou malé děti s velkými kluky, kteří byli třeba už po vojně. Teď je to trochu jiné. Je tady moc lidí, které třeba nikdo nezná. Když někoho potkám a nevím, kdo to je, tak je mi to líto. Snažte se poznávat všechny, které uvidíte. Nenechte se ovlivnit, kdo o kom co říká, a poznejte se navzájem.

Vendula Přídalková, Josef Macků, Filip Priesnitz
a Kristýna Čermáková

SKALNÍ VYHLÍDKA

V roce 2012 jsem psal ve Zpravodaji o první etapě stezek na hrad. Od té doby se podařilo dokončit etapu druhou (přes Smrček) a třetí přes Sejrek, Doubravník, Křížovice a Černvív. Celkem 36 informačních tabulí s texty a fotografiemi nabízí turistům procházky i s patřičnými informacemi.

Mittrovští se ve své době snažili o propagaci hradu Pernštejna různým způsobem. Jedním z nich bylo zpřístupnění několika zajímavých míst – vyhlídek na hrad. Jednu vyhlídku zařadila „pracovní skupina stezek na hrad“ do třetí etapy. Nazvali jsme ji Skalní vyhlídka. Díky Lesům České republiky a hlavně díky iniciativě správce zdejších lesů Jana Baláše se podařilo něco, co stez-

ky určitě oživí. Vlastní práce provedli zaměstnanci firmy Kavyl z Mohelna, částečně se podíleli i zaměstnanci Městysu Nedvědice.

Chodívám do těch míst poměrně často. Potkávám místní občany, kteří se vydali na vycházku, potkávám návštěvníky hradu, kteří si po návštěvě Pernštejna jdou prohlédnout ještě další místa v okolí. Potkávám lidi s kočárky, kteří se nedostanou kamkoliv, ale někdy jsem překvapen, kam až přijeli. Občas potkávám návštěvníky s brožurkou v ruce, někteří jen projdou, jiní se zastavují u cedulí a čtou. Věřím, že nejen Skalní vyhlídka, ale všechny tři části stezek přilákají k návštěvě i další návštěvníky okolí Nedvědice.

Petr Vejrosta

Obnova Skalní vyhlídky
Foto: Petr Vejrosta

Přinášíme několik dalších ukázek z knihy Hynka Jurmana: Ozvěny Vysočiny, které se týkají Nedvědice a blízkého okolí. Knihu je možné zakoupit i v nedvědicím turistickém informačním centru.

5. ROZKVELTÁ PALETA – MALÍŘI VYSOČINY

V Doubravníku žije malíř Stanislav Bělík, autor všech možných žánrů, ale nejznámější jsou asi jeho krajiny. Výtvarný talent podědila i jeho vnučka Leona Střelecká (1978 - 2003), která tragicky zemřela na Elbrusu. Reliéfy a dřevěné plastiky tvoří v Doubravníku Valtr Baxa (1966). V letech 1941 - 1968 sem jezdil každoročně na prázdniny malíř Jindřich Stolař a namaloval tu spoustu obrazů. Autorem sgrafita na kulturním domě v Černvíru je zdejší rodák Eduard Valdhans (1928), skvělý malíř a pedagog.

Hrad Pernštejn přilákal více malířů než sladká limonáda vos. Třeba v bystřickém muzeu visí obraz Pernštejna od impresionisty Aloise Kalvody (1875 - 1934), žáka Mařákova. František Richter (1774 - 1860), nejen skvělý malíř, ale i v Brně vyučený ranhojič a chirurg, tu vytvořil historické výjevy Vznik rodu Pernštejnů a Založení Nedvědice, ale maloval i Zubštejn, dva obrazy Doubravníka či Lomnici. Na Pernštejně visí obrazy Dolní Rožínky a Doubravníka, které vytvořil v roce 1867 malíř Fafeilhammer.

V Nedvědici je pochován Alois Lukášek, především krajinář Vysočiny. Narodili se tu Oldřich Vašica i Bedřich Vala (1909 - 1982), jehož krajiny byly s úspěchem vystavovány doma i v zahraničí. Žil tu zručný kreslíř Emil Kopásek (1935 - 1996) a také Ing. Ladislav Bořanský (1943 - 2003), tvůrce dokonale skloubených barevných grafik. Škoda, že se z politických důvodů s výtvarničinou rozešel, zůstal nedocenený a zklamaný až do konce života. Jeho dcera Lýdie Bořanská (1967) se věnuje především olejomalbě a kopíím starých mistrů. Přemysl Povondra vystavuje v Nedvědici každoročně od r. 2004 a za nejhezčí krajinu považuje ženu.

Alois Lukášek: 12. 10. 1911 Zlatkov - 14. 4. 1984 Nedvědice

Malíř vysočinské krajiny, zátiší i figur. Vystudoval učitelský ústav v Žatci a učil v Ostrově, Mirošově, Zvoli a v letech 1937 - 1945 v Daňkovicích. Vystudoval pak Akademii (1945 - 1949, O. Nejedlý), ale dále učil v Jimramově, Nedvědici a Bystřici. Až od 1964 se zcela věnuje malbě. Vystavuje v Nedvědici, Bystřici, N. Městě, Žďáru, Olomouci, Jihlavě, Praze, ale i Havaně, Sofii, Lipsku, Drážďanech, Budapešti ad. V září 1981 otevřena v Bystřici Sín odkazu Mistra

Eduard Valdhans: 15. 1. 1928 Černvív

Vystudoval učitelský ústav a učil na Hlučínsku, od r. 1961 v Bystřici n. P. Byl učitelem, později ředitelem základní školy. Krajinář, malíř zátiší, ale i grafik. Absolvoval řadu výstav (V. Meziříčí, Žďár, Nové Město, Bystřice, Jihlava, Pardubice, Brno, Hlučín, Ostrava) a získal mnohá ocenění. Zastoupen ve sbírkách až v Kanadě, USA, Austrálii. Pedagogicky vedl např. Karla a Tomáše Rossí či Jiřího Štourače.

Oldřich Vašica: 18. 10. 1922 Nedvědice - 27. 6. 1993 Brno

Vystudoval VŠUP v Praze (1950), malíř a tvůrce mozaiky s manželkou Karlou. Realizováno: mozaiky výškové budovy BVV, restaurace Myslivna v Brně, ZŠ Pod Květnicí Tišnov, orloj radnice Prostějov, hala vlakového nádraží v Brně. Dále sgrafita a domovní znamení v Karviné. Výstavy: Brno, Příbram, Náměšť, Blansko ad.

7. PÍSNIČKY NAŠICH STRÁNÍ

Skladatel Antonín Emil Titl (2. 10. 1809 hrad Pernštejn - 21. 1. 1882 Vídeň) působil v Brně, Olomouci, Praze a Vídni, kde byl kapelníkem Dvorního divadla (1850 - 1870). Složil 300 skladeb, zvláště proslul pochody a ouverturami, které ještě ve 30. letech 20. stol. vysílal Čs. rozhlas. Největšího úspěchu se dočkal hudbou ke hře Wastl oder die Bömischen Amazonen. Polka z této hry (Wastl-Polka) zlidověla. V Dvorním divadle (Hofburgtheater) uvedl i svou druhou operu: Das Wolkendkind. První české představení ve Vídni bylo 29. 12. 1850 uvedeno Titlovou Overturou. Kolem roku 1900 hrávalo nedvědické hudební sdružení s oblibou jeho Slovenskou ouverturu, dne 14. 12. 1937 ji dávala pražská rozhlasová stanice. Koncert z jeho skladeb proběhl na hradě Pernštejně a v kostele v Doubravníku v říjnu 2009. Nejznámějším dílem je opera Die Burgfrau o 3 dějstvích na libreto Antonína Bočka. Děj se odehrává v r. 1545 a motivem je údajně historická skutečnost – přestrojení panovníka (těšínského vévody Václava) za horníka v zlatých a stříbrných dolech u Pernštejna. Opera o Bílé paní na Pernštejně měla premiéru 28. 5. 1832 ve staré brněnské Redutě. V září 2012 byly její fragmenty uvedeny v muzeu v Bystřici a na hradě Pernštejně.

Na Pernštejně se narodila i Drahomíra Vihanová, roz. Valdová znovuprodaná Schreiberová (13. 11. 1907). Vedla hudební školu v Brně a od 1950 vyučovala klavír v Bratislavě. Navrhla Pazdírkův notový sešit (1939).

Brněnský rodák Osvald Chlubna napsal skladbu Hrad Pernštejn (1957).

Na dětství v Nedvědici ráda vzpomíná Gabriela Demeterová (17. 5. 1971, Praha), česká houslová virtuózka a violistka. Na housle hraje od 3 let. Laureátka Kocianovy houslové soutěže a absolutní vítězka mezinárodní soutěže Yehudi Menuhina v roce 1993. Členka umělecké rady pražské Akademie múzických umění a držitelka titulu Žena roku 2005. Její pradědeček Josef Loukota založil v Nedvědici rodinnou kapelu, babička Josefa hrála v Symfonickém orchestru ČRo v Praze a děd Hynek Wolf studoval komorní hudbu u Leoše Janáčka.

V rodinné kapele Loukotově hrál i vnuk zakladatele, houslista Zdeněk Nečesánek (1. 8. 1937 Nedvědice - 11. 3. 2002 Durban, JAR). Nejdříve se učil na housle u učitele Plocka, pak vystudoval brněnskou konzervatoř a JAMU. Byl koncertním mistrem Brolnu, často vystupoval v rozhlase a interpretoval přední světové skladatele. Legálně působil v Linci a odtud v r. 1971 emigroval do Johannesburku, aby se tam připojil k Symfonickému orchestru hlavního města JAR a o 4 roky později k Smluvnímu orchestru v Pretorii. V době nepokojů přešel do NSR, ale pak se do Jihoafrické republiky vrátil. V r. 1983 ho angažoval National Philharmonic Orchestra's. Z jeho korespondence vyplývá, že neměl v lásce ruskou a sovětskou hudbu. O Chačaturjanovi s despektem napsal: „Niměně to těšilo Stalina, a když hlava státu nařídila chválit, ostatní musí tleskat.“

Odskočme si teď z černé Afriky za osvěžením do nedvědicích lesů. V dubnu 1945 cítil Gustav Brom, že je v Brně nebezpečno a odjel s chotí a manželkou Štuchalovými (Jiří Štuchal – konferenciér a komik) do Nedvědice. Odtud šli do Kovářové a cestou našly ženy v lese německou plukovní pokladnu plnou říšských marek i korun. Než se však sešli se svými muži, stačilo jim místní obyvatelstvo většinu pokladu rozebrat.

Sem k Nedvědici brněnští hudebníci stále rádi zajíždějí. Ať už dlouholetý ředitel Státní filharmonie František Ostrý (1925 v ne-

dalekém Lískovci), nebo koncertní mistr Jan Stanovský (1932) a jeho žena klavíristka Ivana Stanovská (chalupu mají na Chlébském) či houslista filharmonie Rudolf Tomica (1927, na chalupu do Štěpánova), který hrál ve světové premiéře Otvírání studánek. Do Vrtěžříje jezdil na chalupu od r. 1978 brněnský hudebník Bedřich Havlík (1936 - 2001), člen Moravského kvarteta a prorektor JAMU v Brně. V Lískovci učil Antonín Kheil (1860 - 1940), skladatel, autor Tří písní skladby Rekviem i třídílného Zpěvníku pro měšťanské školy.

14. HERCI, FILMAŘIA JEŠTĚ NĚCO

Jiří Krytinář (28. 4. 1947, 125 cm), herec, původně vyučený hodinář, pochází ze Sejřku u Nedvědice. Od dětství je postižen osteochondrodysplazií, vrozeným onemocněním postihujícím růstové zóny kostí a chrupavky. S úspěchem ztvárňuje především trpaslíky v pohádkách, celkem více než 70 filmových rolí. Hrál i v televizních seriálech Arabela a Hospoda, ve filmech Šest černých dívek aneb Kam zmizel doktor Zajíc (1969, vůbec první filmová role), Tři oříšky pro Popelku, Tři veteráni, Bathory, Stopy života - Dívčí sen ad. Býval pravidelným účastníkem divadelních poutí a s hrou Strašidla na hradě sklízel úspěchy na Svojanově (ve 2 dnech přes 2 500 diváků). Slavný herec Ch. Lee s ním hrál v americkém filmu Výkřik (1985, Krytinář zde hrál vlkodlaka) a snad životní roli si zahrál ve filmu Nejasná zpráva o konci světa (premié-

ra 13. 2. 1997). V roce 1993 o něm režisér Ivan Vojnár natočil dokument Nespavost.

Ve Štěpánově tráví víkendy a prázdniny herec a muzikálový zpěvák Robert Jícha (17. 9. 1976 Brno), člen Městského divadla v Brně. V Carmen vystupoval s Lucíí Bílou, podporuje Nadační fond dětské onkologie Krtek a nezištně a rád vystupuje na Vysočině. Nechal se slyšet, že se do Štěpánova „zamiloval takřka na první pohled“.

Z Bystřice nad Pernštejnem pochází Markéta Plánková (15. 4. 1978 Nové Město), hvězda seriálů Zdivočelá země, Rodinná pouta, Ordinance v růžové zahradě, Cesty domů a První republika. Často vzpomíná na dětství u babičky v dědině Pernštejn. Pak studovala v Kroměříži na konzervatoři akordeon a ve dvaceti odešla do Prahy. Šest let byla učitelkou hudby. Hrála v divadle Ypsilonka a s kapelou Botafogo zpívala a hrála na akordeon.

Na Pernštejně a v okolí točili velkolepě vypravenou pohádku Američané. Navzdory tomu, že se děj odehrává v Rumunsku. Pohádka se jmenuje Můj obr. Pernštejn posloužil i mnoha pohádkám (Tři zlaté vlasy děda Vševěda, Pták Ohnivák, Sůl nad zlato, Jak se budí princezny, O ztracené lásce, Sedmero krkavců, Čert ví proč) i filmům či seriálům (už 1937 Ztratila se Bílá paní, Kam čert nemůže, Červený bedrník, Bathory, Johanka z Arcu, V erbu lvíce, Návštěvníci, Dobrodružství kriminalistiky...). A francouzská komedie Návštěvníci se tu právě natáčí.

ČESKÝ SVAZ ZAHRÁDKÁŘŮ SE PŘEDSTAVUJE

Český svaz zahrádkářů, místní organizace Nedvědice patří k aktivním spolkům, které se snaží pomáhat a nabízet vyžití nejen vlastním členům, ale i široké veřejnosti. Vrcholné vedení spolku tvoří předsedkyně Helena Drechslerová, místopředseda Josef Oplť a jednatel Stanislav Pařízek.

V únoru letošního roku zahrádkáři uspořádali přednášku o pěstování a chorobách česneku. V březnu již tradičně prodávali kvalitní sadbové brambory. V červnu uspořádali zájezd do Květné zahrady v Kroměříži, synagogy v Holešově a větrného mlýna

v Martinicích. Od 12. září provozoval spolek moštárnu ovoce, která sloužila potřebám zájemců až do listopadu. Technologie moštárny je moderní a splňuje přísné hygienické předpisy. V loňském roce se vylisovalo na 8 000 litrů šťávy, letos dokonce 19 000 litrů.

V září se uskutečnil zájezd do lázní v Poděbradech a na Zemědělský zahradnický a chovatelský veletrh v Lysé nad Labem, který je známý z televizního pořadu „Receptář prima nápadů“. Již pátý ročník „Vánočního jarmarku“, který je tradiční a velmi populární, pořádali zahrádkáři v sokolovně 21. – 22. listopadu. Ozdoby vánočního stromu byly vyrobeny dětmi z Dětského domova v Tišnově, které také vystoupily v programu se zpěvem. Vánoční náladu vytvořil dětský soubor Labyrint ze Štěpánova nad Svratkou pod vedením Evy Čepičkové. Za jejich obětavou snahu jim patří poděkování všech přítomných. Nižší byl letos především z důvodu onemocnění počet stánkařů i návštěvníků.

Pro rok 2016 chystají zahrádkáři 1. ročník „Štrůdlování pod Pernštejnem“, který by se měl uskutečnit v sokolovně 6. února 2016. V květnu nebo červnu se uskuteční zájezd do Hvězdárny a planetária Brno, na podzim potom na výstavu „Země živitelka“ v Českých Budějovicích. Výbor si dovoluje touto cestou pozvat veřejnost na výše uvedené akce.

Spolek má v současnosti 64 členů, především středního a vyššího věku. Rádi ve svých řadách uvítáme členy z mladší generace, která má jistě také vztah k přírodě a zahrádkaření.

Jiří Šmíd na základě podkladů předsedkyně organizace zahrádkářů Heleny Drechslerové

POZVÁNKA NA 2. CHARITATIVNÍ PLES

Na začátku letošního roku proběhl v Nedvědicích 1. ročník CHARITATIVNÍHO PLESU, jehož výdělek byl věnován dětskému oddělení Nemocnice Nové Město na Moravě a komunitnímu centru rodičů a dětí s poruchou autistického spektra Modrá beruška. Díky štědrému příspěvku od sponzorů a výtěžku z celého večera se pro dobrou věc podařilo vybrat celkem 39453 Kč.

Na tomto místě bychom Vás rádi informovali, na co konkrétně byly výše zmíněnými organizacemi finance využity. Dětské oddělení Nemocnice Nové Město na Moravě díky Vaší štědré pomoci pořídilo pro své malé pacienty například nové povlečení, froté ručníky, digitální váhy, nočníky nebo umělohmotné dětské nádobí. Barevnost nově zakoupeného vybavení jistě pomůže dětem alespoň trochu zpříjemnit pobyt v nemocnici. Komunitní centrum Modrá beruška zakoupilo terapeutické hry a hračky, jejichž pořízení je nákladné, ovšem díky Vám je budou moci děti využívat.

Rádi bychom Vás jménem občanského sdružení ZpěvAhra srdečně pozvali na 2. CHARITATIVNÍ PLES, který se uskuteční v sobotu 23. 1. 2016 v sále sokolovny v Nedvědicích. Výtěžek z letošního programu a sponzorských darů bude poskytnut na pořízení automobilu s bezbariérovou úpravou pro osmiletou Barunku H. Vybrali jsme příběh Barunky H. z Konta Bariéry. Barunčino postižení je kombinované a automobil je pro rodinu Barunky nezbytností pro každodenní návštěvy školy, rehabilitací, plavání a cest k lékařům po celé republice. Vzhledem k tomu, že Barunčin otec pochází z blízkého okolí a rodiče už o jedno dítě kvůli nemoci přišli, rozhodli jsme s Vaším laskavým přispěním pomoci konkrétně této rodině. Celý příběh je uveřejněn na stránkách www.konto-bariery.cz.

A na co se můžete během slavnostního večera těšit? K tanci a po-

VÁNOČNÍ STROM

První adventní nedělí začíná doba radostného očekávání a příprav na Vánoce. K vánočním stromům přicházejí lidé a pomalu na sebe nechávají působit atmosféru blížících se svátků. I u nás v Nedvědicích se tento zvyk každoročně naplňuje.

Vánoční strom rozsvítily letos 29. listopadu hlasy dětí z Nedvědickeho pěveckého sboru Petry Cvrkalové Cvrčci, záhy se k nim přidal i pěvecký sbor PATRON. Písně v jejich podání podmanivě působily na víc jak dvě stovky diváků. Do jejich myslí a srdcí pomalu vcházel předvánoční čas...

Všechno se povedlo, jen počasí si trochu postavilo hlavu. Mohlo sněžit, ale pršelo. Mohlo mrznout, ale bylo nad nulou. Prostě měla být zima, ale bylo spíš podzimně nevlídno.

Strom se přesto rozsvítil. Je hezký, pravidelný, prostě takový, jaký má být. Ať svítí a třeba se dočkáme, že se pokryje sněhovými vločkami a přijdou bílé Vánoce.

Petr Čermák

slechu zahraje opět skvělý Broadway Band Františka Školaře, o předtančení se postarají děti z tanečních kurzů z centra Freedom Art a bude možné zhlédnout i ukázky profesionálních tanečnicků. Hlavním hostem plesu bude známý zpěvák Lad'a Kerndl.

Přijďte zažít atmosféru slavnostního večera a vyzkoušet si hřejivý pocit z pomoci druhým.

Kristýna Čermáková

VRABČÁK A ANDĚL

V sobotu 28. listopadu byl uspořádán zájezd na divadelní představení Vrabčák a anděl do Městského divadla Brno. Edith Piaf a Marlene Dietrich – hlasy obou umělkyní v minulém století zněly koncertními síněmi nejen v Evropě, ale i v Americe. Celému příběhu dominuje životní příběh Edith Piaf, kdy divák přihlíží tomu, jak živelně prožívá všechny svoje lásky a úspěchy. Tragédie i osobní selhání pak utápí v alkoholu a drogách. Marlene Dietrich je v tomto představení spíše jejím průvodcem a rádcem a Edith ji vnímá skutečně jak svého anděla strážného.

V inscenaci Vrabčák a anděl se tedy velmi zajímavým způsobem propojují osudy těchto slavných umělkyní. Městské divadlo Brno uvedlo představení v režii Igora Ondříčka. V roli Edith Piaf se představila Hana Holišová a roli Marlene Dietrich ztvárnila Katarína Mikulová. Dále jsme měli možnost vidět Roberta Jíchu, Alana Novotného, Andreu Zelovou a Barboru Remišovou.

Další zájezd do Městského divadla Brno je plánován na měsíc únor příštího roku.

Kristýna Čermáková

SK PERNŠTEJN NEDVĚDICE - KOPANÁ

KONEČNÉ TABULKY PO SKONČENÍ PODZIMNÍ ČÁSTI ROČNÍKU 2015/2016

MUŽI – okresní přebor
 trenér: Milan Neugebauer
 vedoucí družstva: Martin Šikula

1.	SK FC Křižanov	13	10	1	2	31 : 7	31	+ 13
2.	Sokol Bohdalov	13	10	1	2	36 : 18	31	+ 10
3.	Družstevník Bory	13	9	1	3	38 : 21	28	+ 10
4.	SK Pernštejn Nedvědice	13	8	1	4	24 : 17	25	+ 4
5.	TJ Rozsochy	13	7	3	3	34 : 21	24	+ 6
6.	TJ FC Hamry	13	6	2	5	30 : 22	20	+ 2
7.	Sokol Osová Bítýška	13	5	2	6	20 : 21	17	- 4
8.	TJ Transformátor Počítky	13	5	0	8	24 : 34	15	- 3
9.	Sokol Bobrová	13	4	1	8	21 : 25	13	- 8
10.	TJ Nová Ves B	13	4	1	8	19 : 32	13	- 8
11.	FO SK Svratka	13	4	2	7	19 : 23	14	- 7
12.	TJ Věchnov	13	3	2	8	23 : 34	11	- 7
13.	Jiskra Vír	13	3	2	8	21 : 42	11	- 10
14.	TJ Baník Dolní Rožínka	13	2	3	8	25 : 48	9	- 9

DOROST – krajský přebor
 trenéři: Pavel Procházka, Pavel Juračka
 vedoucí družstva: Petr Pokorný st.

1.	Slovan Kamenice n.Lipou	11	9	1	1	33 : 8	28	+ 10
2.	TJ Dálnice Speřice	11	9	0	2	34 : 10	27	+ 9
3.	FK Humpolec	11	8	1	2	31 : 16	25	+ 7
4.	SK Přibyslav	11	7	0	4	35 : 25	21	+ 3
5.	FC Chotěboř	11	6	1	4	33 : 27	19	+ 1
6.	SK Pernštejn Nedvědice	11	5	2	4	18 : 26	17	+ 2
7.	SK Telč	11	4	3	2	20 : 18	15	0
8.	Slavoj TKZ Polná	11	4	2	5	24 : 27	14	- 4
9.	FC Náměšť n. O. - Vicenice	11	2	2	7	20 : 28	8	- 7
10.	SK Moravské Budějovice	11	2	1	8	15 : 27	7	- 8
11.	TJ Slavoj Třešť	11	2	0	9	15 : 41	6	- 9
12.	TJ Slavoj Pacov	11	1	1	9	10 : 35	4	- 11

ŽÁCI starší – krajský přebor
 trenér: Jiří Mitáš
 vedoucí družstva: Pavel Vejrosta

1.	FC ŽĎAS Žďár n. S.	11	11	0	0	77 : 11	33	+ 15
2.	FK Humpolec	11	10	0	1	49 : 17	30	+ 15
3.	SFK Vrchovina N.M.n.M.	11	8	1	2	63 : 24	25	+ 10
4.	FC Chotěboř	11	7	0	4	40 : 24	21	+ 3
5.	SK Pernštejn Nedvědice	11	6	1	4	26 : 18	19	+ 1
6.	FK Pelhřimov	11	5	1	5	43 : 26	16	- 2
7.	TJ Sokol Bedřichov	11	5	1	5	23 : 34	16	- 5
8.	HFK Třebíč	11	4	0	7	38 : 35	12	- 6
9.	FK Bohemia Světlá n. S.	11	4	0	7	23 : 56	12	- 3
10.	SK Huhtamaki Okříšky	11	1	1	9	13 : 59	4	- 11
11.	Slavoj TKZ Polná	11	1	1	9	9 : 60	4	- 8
11.	TJ Slavoj Třešť	11	1	0	10	10 : 50	3	- 12

ŽÁCI mladší – krajský přebor
 trenér: Antonín Pivovariček
 vedoucí družstva: Miroslav Jedlička

1.	FC ŽĎAS Žďár n. S.	11	10	1	0	58 : 14	31	+ 13
2.	FK Pelhřimov	11	9	1	1	51 : 11	28	+ 10
3.	SFK Vrchovina N.M.n.M.	11	9	0	2	55 : 16	27	+ 12
4.	HFK Třebíč	11	8	0	3	53 : 17	24	+ 6
5.	FC Chotěboř	11	6	0	5	48 : 26	18	0
6.	Slavoj TKZ Polná	11	6	0	5	28 : 25	18	+ 6
7.	SK Pernštejn Nedvědice	11	5	0	6	43 : 28	15	- 3
8.	FK Humpolec	11	5	0	6	31 : 31	15	0
9.	SK Huhtamaki Okříšky	11	3	0	8	36 : 39	9	- 6
10.	TJ Slavoj Třešť	11	3	0	8	30 : 36	9	- 6
11.	TJ Sokol Bedřichov	11	1	0	10	17 : 60	3	- 18
12.	FK Bohemia Světlá n. S.	11	0	0	11	5 : 151	0	- 15

PŘÍPRAVKA starší – krajský přebor
 trenéři: Libor Jaroš, Jiří Litoborský, Petr Pavlas

V této kategorii jsme vytvořili společné družstvo s AFK Tišnov, kde trenérem je Petr Pavlas. Bohužel Krajský fotbalový svaz eviduje pouze výsledky utkání a nevytváří tabulku, proto uvádíme alespoň konečnou bilanci našeho družstva po podzimu 2015.
 SK Pernštejn Nedvědice 32 18 3 11 242 : 192 57

PŘÍPRAVKA mladší – krajský přebor
 trenéři: Radek Hájek, Ondřej Suchomel

Bohužel Krajský fotbalový svaz eviduje pouze výsledky utkání a nevytváří tabulku, proto uvádíme alespoň konečnou bilanci našeho družstva po podzimu 2015.
 SK Pernštejn Nedvědice 32 14 2 16 147 : 190 44
 Jiří Mitáš, Radomír Hájek

POZVÁNÍ NA VÁNOČNÍ HUDEBNÍ POZASTAVENÍ

Smíšený pěvecký sbor P. A. T. R. O. N. vás zve na Tradiční vánoční koncert do kostela sv. Kunhuty v Nedvědici, a to ve středu 23. prosince 2015. Od 16 hodin se chrámovými prostory ponese tóny vánočních písní a koled. Přijďte načerpat v předvečer Štědrého dne tu pravou vánoční atmosféru!

Petra Glosr Cvrkalová

ORANŽOVÉ VZPOMÍNÁNÍ

Sejdeme se na hřbitově...

Určitě taky tuto větu z jednoho českého filmu znáte. Není v tom nic morbidního - proč by hřbitov nemohl být místem setkání? Letos jsme se tu u hrobu kamaráda Jirky Mikuleckého sešli v sobotu 12. září už podeváté. Kytice oranžových gerber symbolicky zastoupila míč na košíkovou.

Bylo nás asi deset a ze hřbitova jsme zamířili kam jinam než do tělocvičny. Hodinka, hodinka a půl přátelského, ohleduplného, ale přitom nekompromisního basketu byla skoro stejná jako bývala před pár lety s Jirkou - zase jsi mezi námi (a nám) chyběl. Posezení, povídání a vzpomínání bylo taky skoro stejné - škoda, že ses na nás, Jirko, mohl jenom odněkud dívat...

Za rok máme - vlastně máš - výročí. Tak se na tu velkou akci musíme všichni pořádně připravit.

Za všechny kamarády Petr Čermák

II. ROČNÍK TURISTICKÉHO MEMORIÁLU ALEŠE GLOSRA

V sobotu 5. března 2016 se uskuteční již podruhé turistická vycházka na počest tragicky zesnulého milovníka přírody Aleše

Aleš Glosr
Foto: Petra Glosr Cvrkalová

Glosra. Trasa memoriálu bude začínat v 8:15 před Cukrárnou Milena v Nedvědicích a končit na fotbalovém hřišti na Dolní Rožínce. Pochod se uskuteční za každého počasí.

Na vaši účast se těší s láskou vzpomínající manželka s rodinou

ZIMA

Josef Lada by si dnešní zimy příliš neužíval,
přesto máme rádi jeho obrázky,
někteří si možná kladou otázky,
proč je to dnes jiné, než on to kdysi míval.

Zimu rádi spojujeme s Vánoce,
jenže bláta bývá někdy víc než sněhu,
v tomto čase leckdo hledá něhu,
kdopak že nám každoročně pohne emocemi?

Ježíšek když okny nakukuje,
sváteční stůl už je nazdobený,
pod stromečkem něco je a něco není,
slyším –
soused do tmy koledy si pobrukuje.

Zima našla listy v novém kalendáři,
děti zas se svezou na saních,
kdopak jen se vyzná v nich?
Někdy smutek, jindy oči září,
někdy slzy, jindy samý smích.

Petr Vejrosta

„ZPRAVODAJ“ - vydává: Městys Nedvědice, www.nedvedice.cz

Evidován pod číslem MK ČR E 17302

Redakcí je pověřena historická komise, odpovědní redaktori: Dr. Jiří Šmíd, Ing. Antonín Špaček

Radou a pomocí přispěli: Mgr. Iva Prokúpková, Mgr. Petr Vejrosta

Redakční rada si vyhrazuje právo výběru příspěvků, nevyžádané příspěvky se nevracejí

Vychází čtyřikrát ročně nákladem 800 ks

Tisk: ECHTMANN, s.r.o., Kubova 1788/23, 621 00 Brno

Adresa redakce: Úřad městyse Nedvědice, 592 62 Nedvědice 42, tel.: 566 566 132, 602 754 739

e-mail: zpravodaj@nedvedice.cz

Uzávěrka příspěvků do čísla 1/2016 je 25. 2. 2016